

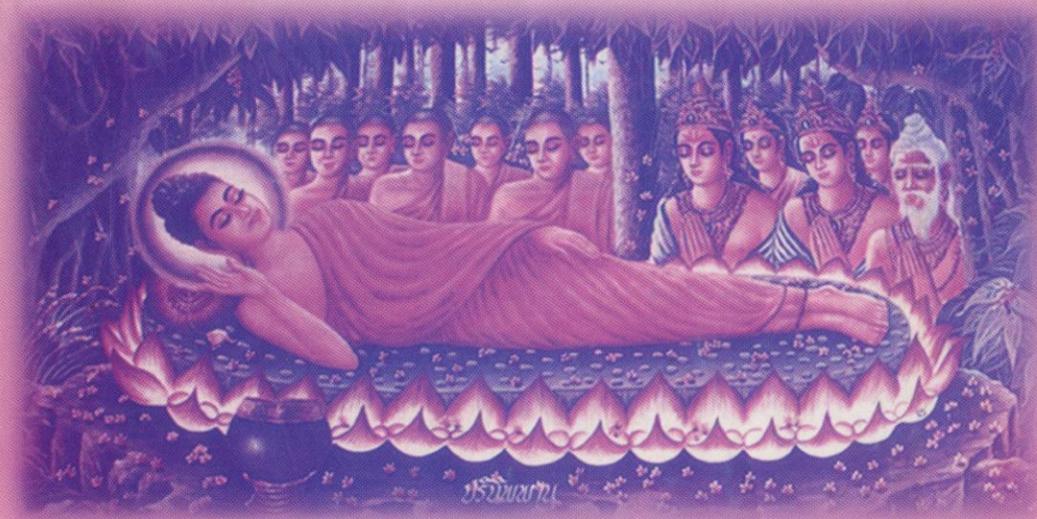
คำนั้นสการพระบรมสารีริกธาตุ ในพระสุกปน แห่ง ในชมพุทธวิป

มะห่าโโคตนะสัมพุทธ
ชาตุวิตตаратะกง กตตะวา
อุณหิส จະตุโร ทาตาม
อะสัมภินนา อะ ตา สัตตะ
มะหันดา ปัญจะ นาพี อะ
ชุททะกา ปัญจะ นาพี อะ
มะหันดา ภินนะมุคคा อะ
ชุททะกา สาสะปะมัตตา
มะหันดา สุวัณณะวัณณา
เอโโก ถูปี ราชะกะเห
เอโโก กะปีละวัตถุสสะมิง
เอโโก อะ รามะคำมัสสะมิง
เอโโก ปานวยยะเก มัลเด
เอเต สารีริกา ถูป
ปุชิตา นะระเทเวหิ

กุสินรายะ นิพพุโต
เตสุ เตสุ วิเสสสะโต
อักขะกา ทะเร อะ สัตตะมา
เสสา ภินนา อะ ชาตุโย
มัชณิมา อะ นาพิกา
สัมภินนา ติวิชา มะต้า
มัชณิมา ภินนะตัณฑุลา
เอวัง ชาตุปะมาณิกา
เอวัง วัณณาปี ชาตุโย
เอโโก เวสาลิยา อะหุ
เอโโก อะ อัลละกับปะเก
เอโโก อะ เวญูธะกีปะเก
เอโโก อะ กุสินาระตะเก
ชัมพุทีเป ปะติภูธิตา
อะหัง วันกามิ ชาตุโย.

พระพุทธเจ้า เสด็จโปรดโลก

ขอเชิญสักการะบูชาพระบรมสารีริกธาตุ ๓ พระเศศอัญเชิญรอบโลก
ครั้งเดียวในชีวิตของชาวพุทธทั่วประเทศ
ประดุจดังได้เข้าเฝ้าองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยตนเอง



ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์
วันที่ 1-31 ธันวาคม พ.ศ. 2545
มูลนิธิสมเด็จหลวงพ่อทวดองค์ใหญ่ (วัดเขาตะเกียบ)

คำอธิษฐานบารมี พระบรมสารีริกธาตุ

นะโนม ๓ ฉบับ

ข้าพเจ้าขอตั้งจิตอธิษฐานแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธพจน์ พระสัจธรรม ทั้งพระอรหันต์ พระอริยสัมมาทุกพระองค์ได้โปรดประทานพระเมตตาบารมี พระฉัพพรรณรังสี พุทธบารมีทุกประการที่พระองค์ทรงบำเพ็ญเพียรมา จงเป็นตอบเดชะ ประสิทธิ์ประสาทรักษายั่น แผ่นดินไทย นำన้ำของไทย พระบวรพระพุทธศาสนา อภิบาลรักษาพระบารมีให้เจ้ายู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ พร้อมทั้งพระบรมวงศานุวงศ์ ให้ทรงพระเกณมสำราญ รักษาชีวิตผู้ปฏิบัติการรักษาพื้นแผ่นดินไทย ทั้งมนุษย์และวิญญาณตลอดทั้งปวงประชา สุจริตรวมทั้งข้าพเจ้าและครอบครัวให้รอดปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง

ที่ พ ๒๓๐/๒๕๔๕



สำนักเลขานุการสมเด็จพระสังฆราช
วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพมหานคร

๑๐ กันยายน ๒๕๔๕

เรื่อง การอัญเชิญพระเจดีย์และพระบรมสารีริกธาตุ ๓ พระเกศรอบโภගสูปักย์ได้

เจริญพร นายสยาม แสนชัย

ผู้คุ้มครองพระเจดีย์ ๑ และพระบรมสารีริกธาตุอัญเชิญรอบโภก (ฝ่ายมหาวิทยาลัย)

ถังสีหงส์สือที่ พิเศษ /๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ กราบถูลเจ้าพระคุณสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช กลมหาสังฆปริญญา ขอประทานพระอนุญาตอัญเชิญพระเจดีย์วิสาขบูชาบูสรถ ศาลโลกประภาคนิมนุษยวัตนวิสาข และพระบรมสารีริกธาตุฯ ๓ พระเกศรอบโภกสูปักย์ได เพื่อการสักการะบูชาและเผยแพร่การประกาศ วันวิสาขบูชาเป็นวันสำคัญสากลโลกขององค์การสหประชาชาติ ระหว่างวันที่ ๑-๓ ขันวาน พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยมีมูลนิธิสมเด็จหลวงพ่อทวดคงคีหงส์ ดำเนินการและจัดงานครั้งนี้ และประดิษฐาน้ำครัว ณ วัดเจ้าตะเกียง อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังรายละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ความทราบฝ่ายพระบาทแล้ว ได้ประทานพระอนุญาตให้อัญเชิญพระเจดีย์ ๑ และพระบรมสารีริกธาตุ ๓ พระเกศอัญเชิญรอบโภกสูปักย์ได ตามที่กราบถูลขอ และทรงอนุโมทนาขึ้นด้วยความพึงพอใจ ที่ได้ร่วมกันเผยแพร่พระพุทธศาสนาครั้งนี้

จึงเจริญพระนามเพื่อโปรดทราบ.

ขออ่านว่าพร

บุญบูชากรกในที่นี้ พระเจดีย์

พระเจดีย์

(พระราชนิคมมงคล)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสมเด็จพระสังฆราช

โทร ๐-๒๖๔๘๑-๒๕๗๓๑-๑

โทรสาร ๐-๒๖๔๙๐-๐๓๔๓



**พระธรรมคต
(สมเด็จพระญาณสัมว)**

**สมเด็จพระสังฆราช สมเด็จพระมหาสังฆปริญญา
ประทานหนังสือที่ระลึกในโอกาสอัญเชิญ**

**“พระเจดีย์วิสาขบูชาบูรณ์ สถาโลภประการศบราบูชาวันวิสาขสร้างขึ้นในโอกาสที่ส่ง
ประชาติประการความมีทิฐิขอรับว่า “วันวิสาขบูชา” คือวันสมเด็จพระบรมศาสดาสัมมา
สัมพุทธเจ้าแสดงปะสูติ ทรงตรัสรู้ และแสดงจดบัชชันฉบับนิพพานเป็นวันสำคัญของโลกนับได้
ว่าเป็นบุญยิ่งนัก แล้วของโลกที่จะได้น้อมรับมงคลยิ่งใหญ่จากพระพุทธศาสนาอันมงคล ก็เกิด
แต่พระพุทธศาสนานั้นมีมงคลได้เปรียบได้ ผู้มีบุญเพียงพอจะได้รับมงคลนั้นย่อมเรื่องและ
ย่อมปฏิบัติเพื่อน้อมรับมงคล พ้นจะประมาณนั้นและพึงเข้าใจให้ถูกต้องว่าการรับให้ถูกต้อง
เท่านั้นจึงจะได้รับไม่ถูกหากอาจได้ไม่ การรับมงคลจากพระพุทธศาสนา ก็มิได้แตกต่างจากการ
รับผลจากสิ่งใดอื่นทั้งหลายคือต้องทำเหตุเพื่อให้เกิดผลเป็นการรับได้ไม่เห็นนักหากอาจรับได้
ไม่**

เป็นที่เข้าใจกันในบรรดาผู้รู้ทั้งหลายว่าการทำความดีในพระพุทธ ศาสนา มีผลยิ่งใหญ่เนื่อง
ความดีทั้งหลายอื่นทั้งสิ้น ในทางตรงกันข้ามการทำความชั่วในพระพุทธศาสนา ก็มีผลยิ่งใหญ่
เนื่องความชั่วทั้งหลายอื่นทั้งสิ้น และจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม เมื่อทำเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง
ผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ยอมต้องเกิดไม่มีที่เมื่อทำเหตุแล้วผลจะไม่เกิด ไม่มี ไม่มีแน่นอน โลก
กำลังได้รับผลดีเป็นความมีมงคลจากพระพุทธศาสนา เพราะพุทธบริษัททั้งหลายกำลังปฏิบัติ
ให้ดีทุกพระพุทธศาสนา ให้ปรากฏแก่โลกทั่ว

พระเจดีย์วิสาขบูชาบูรณ์ฯ ได้รับการอัญเชิญผ่านที่ได้ ที่นั้นย่อมมีผู้ซึ่งเคยصومนัส
สักุกรากราบไหว้บูชาทั้งหลายด้วยกาย วาจา ใจ แห่งนอน เพียงเท่านั้น พระพุทธบารมีที่ไม่มี
เปรียบได้ก็จะนำให้เกิดความสงบสุขยิ่งกว่าที่มีอยู่เดิมแน่นอน และแม้จะช่วยกันทำความเข้า
ใจให้เกิดขึ้นว่า ให้รักษาความโสมนัสยินดีชื่นชมในพระพุทธบารมีไว้ให้นานเท่านานรักษาความรู้สึก
นั้นได้นานเพียงใด ผลเป็นความชื่นอกรื่นใจอย่างไม่มีเปรียบเสมอ ก็จะเกิดอยู่ในจิตใจ
ของอย่างอาจไม่เชื่อว่าจะเป็นจริงได้ แต่ก็จะเป็นจริงได้แห่งนอนจริง “ใจเป็นใหญ่ใจเป็นประณ
ทุกสิ่งสำเร็จด้วยใจ” ตั้งใจไว้ให้ด้วยการเดินทางทั้งด้วยกาย วาจา ใจ
เดิน ให้ทุกถิ่นหน้าพุทธศาสนาชนิดใด แล้วความเดือนร้อนแสลงหายที่ทำลังครอบคลุมโลก
อยู่ ครอบคลุมจิตใจสตรีโลกทั้งหลายอยู่ในทุกวันนี้ ก็จะผ่านพ้นไปได้ด้วยดี โลกจะมีความสุข
ความร่มเย็นเป็นที่อัศจรรย์ด้วยพระพุทธานุภาพ อัน兆พุทธทั่วโลกได้ดีนอบน้อมเกิดทุนไว้
เนื้อศีริเวลาแล้ว เนื่องจิตใจตั้งแต่วินาทีที่ “พระเจดีย์วิสาขบูชาบูรณ์ สถาโลภประการศบรา
บูชาวันวิสาข” ผ่านไปถึงแล้ว

วัดบวรนิเวศวิหาร กกม.
๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕



คำว่า “พระธาตุ” เป็นคำเรียกอยู่
ชาติของพระพุทธเจ้า พระปัจจุบัน
พุทธเจ้า พระอรหันต์ ได้เรียกพระธาตุ
พระพุทธเจ้าแล้ว ใช้คำว่า “พระ^๑
บรรณธาตุ” บ้าง หรือ “พระบรรณ
สารีริกธาตุ” บ้าง ในที่นี่จะขอกล่าว
เฉพาะพระบรรณสารีริกธาตุเท่านั้น

นับด้วยแต่วันประสูติ ตรัสไว้ และ
ปรินิพพานของพระพุทธเจ้า มาบรรจบ
อยู่ในวันเดียวกันคือ วันวิสาขบูชา นับ
เป็นความอัศจรรย์ที่มีไว้ให้ชาวโลกได้
ระลึกนึกถึงกัน เมื่อพระองค์ทรงดับขัน
ธปรินิพพานแล้ว หลังจากนั้นหนึ่ง
สัปดาห์ก็มีพิธีถวายพระเพลิง เมื่อพิธี
ถวายพระเพลิงสิ้นสุดลง มีพระบรมสา

รัฐกิจชาติที่ไม่ได้สลายไปด้วยพระเพลิง ยังคงอยู่ในสภาพเดิมมีทั้งหมด ๗ องค์คือ พระรากรขวัญ
ทั้ง ๒ พระอุณหิติ ๑ พระเจี้ยวยแก้วทั้ง ๔ ส่วนพระธาตุนอกนี้ ย่อมอยู่อยู่อุดตัวด้วยพระเพลิงมีรูป
ทรงสันฐาน ๓ ชนิด ชนิดหนึ่งเป็นร่างเมล็ดถั่วแตก ดวงไฟทั้งหมด ๕ ดวงนาน ขนาดกลางเท่าเมล็ด
ข้าวสารหัก ดวงได้ ๕ ดวงนาน ขนาดเล็กเท่าเมล็ดพันธุ์ผักกาด ดวงได้ ๖ ดวงนาน พระรากรขวัญ
ขวางกับพระอุณหิต ประดิษฐานอยู่ในเมืองอนุราธบุรี พระรากรขวัญเข้าย เสด็จสถิตอยู่ในพระมหา^๑
โลก พระเจี้ยวยแก้วขวนบน เสด็จสถิตอยู่ด้านขวาดึงสวรรค์ พระเจี้ยวยแก้วขวากว่าได้ อัญในลังกาสิงหนล
พระเจี้ยวยแก้วข้ายบนประดิษฐานอยู่ในเมืองคันธารา ๙ พระเจี้ยวยแก้วข้ายได้อัญคากพิพ พระ^๒
บรมสารีริกชาติ ๑๖ ดวงนานนอกนี้ เสด็จสถิตประดิษฐานอยู่ในมนุษยโลก พระเจ้าอโศก
มหาราชาได้ทรงบรรจุไว้ได้ ๘ หมื่นเศษ เพื่อให้เหล่าพระมหาเทพยดา มนุษย์ พญานาค และครุฑ
ได้บุษรา กัน

พระบรมสารีริกธาตุ เป็นสิ่งที่เครื่องบูชาของพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง โดยทว่าไปพระบรมสารีริกธาตุจะได้รับการบรรจุประดิษฐฐานานี้ไว้ ณ สถานที่ขนาดใหญ่ เช่น เจดีย์ เป็นต้น มีบุคคลสำคัญลำดับเจ้าท้ามหา自在ธิรย์ ที่ทรงเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ทรงสร้างและเป็นผู้

๔ ประดิษฐ์ฐานพระบรมสารีริกธาตุไว้ภายในมหาเจดีย์นั้นตามหลักฐานที่ปรากฏว่าโลกพระบรมสารีริกธาตุจะได้รับอัญเชิญประดิษฐ์ฐานไว้ในพระมหาเจดีย์ทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศไทย เช่น พระปฐมเจดีย์ พระธาตุเจดีย์ดอยสุเทพ พระธาตุเจดีย์บันครศรีธรรมราช พระเจดีย์ชเวเดากอง ในประเทศไทยมีรัตนมalaเจดีย์ในประเทศไทยริลังกา พุทธคยาเจดีย์ในประเทศไทยอินเดีย เป็นต้น

พระเจดีย์เหล่านี้ มีความเป็นมายาวนานและล้วนเกี่ยวน่องกับพระมหาธาตุริมแม่น้ำบุคคลเชื้อสายขัตติยะเป็นผู้สร้าง ตั้งแต่พระพุทธเจ้าทรงเสด็จดับขันธ์ปรินพพานมาจนถึงปี ๒๕๑๒ ความขัตติยะก็ยังเกิดแก่ชาวโลกาทามากกลางสมัยซึ่งการสหประชาชาติชึ่งมีสมาชิกทั่วโลกจำนวน ๑๖ ประเทศ ได้ประชุมมมติเป็นเอกฉันท์ ประกาศให้วันวิสาขบูชา เป็นวันสำคัญสากลของโลก อันนำมาซึ่งความปฏิยันดีแก่ชาวพุทธทั่วโลกประมาณ ๓๕๐ ล้านคน

เมื่อวันวิสาขบูชาได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการให้เป็นวันสำคัญสากลของโลกแล้ว สิงค์โปร์ที่เกิดขึ้นตามมาที่เป็นรูปธรรมก็คือ สมเด็จพระปุณณสังฆะ สมเด็จพระสัมมราชาสกลมหาสังฆปริญญา ได้ประทานเจดีย์สีทอง ซึ่งมีรูปองค์คล้ายองค์พระปฐมเจดีย์ มีความสูง ๘๙ ซม. พร้อมกับประทานพระบรมสารีริกธาตุส่วนพระองค์ บรรจุไว้ในองค์เจดีย์สีทองนั้น พร้อมด้วยพระธาตุของพระมุขสหัสสร์แห่งประเทศไทยลังกา และพมา เพื่อทรงบรรจุไว้ในวันแล้ว มอบให้อัญเชิญไปประเทศไทยต่าง ๆ ทั่วโลก และจะเดินทางมาประเทศไทยในวันเสาร์ที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้วจะอัญเชิญไปประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อสิ้นสุดการอัญเชิญทั่วโลกแล้ว จะอัญเชิญมาประดิษฐานไว้อย่างถาวร ณ ภายในสำนักงานใหญ่ องค์การสหประชาชาติ หมานครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสถานที่ประชุมบุคคลสำคัญระดับโลก ซึ่งได้ประกาศยกย่องพระพุทธเจ้าให้เป็นบุคคลสำคัญระดับโลก

จึงขอเชิญชวนพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า เมื่อทราบข่าวเป็นอันมงคลเข่นี้แล้ว ให้รับไปกราบไหว้บูชาพระบรมสารีริกธาตุที่เดินทางไปprobolokครั้งนี้ เมื่อไอน์ กับการได้เข้าเฝ้าองค์สมเด็จพระสันมมาสัมพุทธเจ้าอย่างใกล้ชิด อันจะเป็นมงคลชีวิตกับตนเอง ต่อครอบครัว สังคม และประเทศชาติสืบไป ถ้าจะกล่าวคำบูชาพระบรมสารีริกธาตุแบบง่าย ๆ ให้ว่า

“ອະທັງ ວັນກາມ ດາວໂຫຼດ”

พระเทพปริยัติมนี
เจ้าคุณงามความ ๑๕

ขอน้อมอภิวั�ด! พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า

สมชายในถ่องค์การชนประชาติ ณ มหานครนิวยอร์ก
ได้มีมติประกาศยกย่องวัน “วิสาขะ” เป็นวันสำคัญของโลก ตั้งแต่เมื่อ
วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2543 นับว่าเป็นบุญของชาวพุทธที่คุณทั้งโลก
ยกย่องพระบรมศาสดา ถึงแม้แม่นว่ากาลเวลาจะผ่านไปถึงสองพันห้า
ร้อยกว่าปี แล้วก็ตาม เป็นความปรารบปลื้มใจของพรากราชชาวพุทธ
เป็นอย่างยิ่ง



อาท莒ภาพได้รับการติดต่อจากคุณสมัยเสนชัด ผู้ดูแลพระบรมสารีริกธาตุจากประ^{เท}เคนอเรย์ว่า จะได้อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุสามประเทศ (ศรีลังกา พม่า และไทย) เดินทาง^{ประดิษฐาน}ชั่วคราวในประเทศไทยเมืองเวลากำหนด 1 เดือน เพื่อให้พุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า^{ได้มีโอกาสสักการะก่อนที่จะอัญเชิญไปประดิษฐานถาวร ณ มหานครนิวยอร์ก}

คุณสมัยได้เสนอว่า น่าจะได้อัญเชิญมาประดิษฐานชั่วคราวที่วัดเขาตะเกียบ เพราะ^{ที่วัดมีพระแท่นธาตุ (พระเขี้ยวแก้ว)} อุյล์แล้ว อาท莒ภาพได้นำเรื่องเสนอคณะกรรมการของ^{มุนิกิสมเด็จหนาทพ่อทวด} ว่าพอที่จะรับเป็นผู้ดำเนินการได้หรือไม่ เพราะ^{ลำพังวัดแล้วคงไม่มีพลังพอที่จะทำได้} ทางมุนิกิฯ ไม่ขัดข้องที่จะรับเป็นผู้ดำเนินการ จึงได้ประสานงานไปทาง^{คุณสมัย เสนชัด และได้ดำเนินการติดต่อผู้เกี่ยวข้องและโฆษณาประชาสัมพันธ์มาโดยตลอด}

พระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศไทย ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระ^{สังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก} ได้สร้างพระเจดีย์วิสาขานุสรณ์สกอลโล ก ขึ้นเพื่อบรรจุพระ^{บรมสารีริกธาตุ} และจะได้อัญเชิญมาประดิษฐานชั่วคราวที่วัดเขาตะเกียบด้วย

บัดนี้ความฝันเป็นความจริงแล้ว นับว่าเป็นบุญของวัด ของพระและพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย^{ที่จะได้มีโอกาสสักการะประดิษฐานชั่วคราวที่วัดเขาตะเกียบด้วย} ปล้มสุดที่จะพรอนนาได้

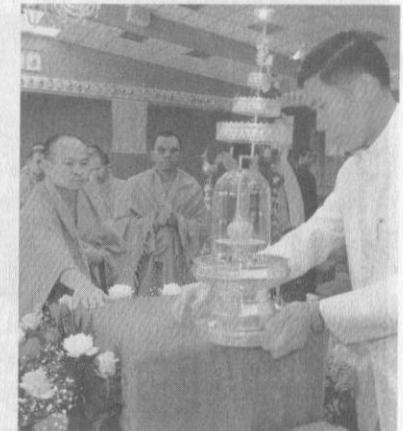
ต้องขอขอบใจ คุณจำลอง รุ่งเรือง, คุณสมัย เสนชัด และคณะทำงานของมุนิกิและทุกๆ^{ท่านที่ได้มีส่วนร่วมในมหาศุลในครั้งนี้} ที่ได้ให้ความสำคัญมากกับที่องค์การชนประชาติซึ่ง^{เป็นผู้แทนของชาวโลกได้ยกย่องพระองค์ท่านให้ปรากฏจรไปทั่วโลก}

ขอให้ทุกๆ ท่านที่มีส่วนในครั้งนี้ จงมีความสวัสดิ์พัฒนธรรมคด เจริญพูนผลไปด้วยสิ่ง^{ที่ท่านประทานน่างทุกประการเทอน}

พระครูพิพัฒน์วรกิตติ

เจ้าอาวาสวัดเขาตะเกียบ

การอัญเชิญรอบโลกเกิดขึ้นในโอกาส^{องค์การชนประชาติ ประกาศวันวิสาขบูชา} เป็น^{วันสำคัญสากลโลก} ยกย่องพระมหากรุณาธิคุณ^{ของพระพุทธองค์} ต่อมวลมนุษย์ชาติให้ประจักษ์^{ในโอกาสเดียวกันเปิดโอกาสแห่งวิจิตร ที่ชาวพุทธ} ทั่วโลกจัดให้ยังประโยชน์ให้เกิดขึ้นแก่ตนเองในโลก^{ปัจจุบันและโลกหน้า} น้อมสักการะบูชาองค์สมเด็จ^{พระสัมมาสัมพุทธเจ้า} พระองค์ผู้เป็นบรมครูแห่ง^{เหล่าเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย (สัตดา เทเวมະນุสสานั้น พุทธ)}



พระเจดีย์วิสาขานุสรณ์ และพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศไทย ได้อัญเชิญสู่ประเทศไทย^{ต่างๆ ซึ่งล้วนแต่มีความแตกต่างกันในด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรม} หลากหลาย^{แต่เป็นที่น่าอัศจรรย์ยิ่งในทุก ๆ สถานที่ที่ได้อัญเชิญฯ ไปแล้วมีเหตุการณ์เกิดขึ้น} โดยไม่แตกต่างกันได้แก่

๑. ความพร้อมเพรียง แห่งพุทธบริษัทสี่นานาชาติจำนวนมาก เกิดการคาดหมายเดิน^{ทางมาสักการะบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า}

๒. พุทธบริษัทสี่นานาชาติ ได้สาน梦น์ เจริญสติ ตามข้อวัตรปฏิบัติที่ตนเองได้เรียนรู้^{และปฏิบัติตาม อย่างสันติไม่มีความขัดแย้งใด ๆ}

๓. พุทธบารมีนิมิต ปรากฏการณ์ธรรมชาติ ได้เกิดขึ้นนอกเหนืออุตุกตา

นายสมัย เสนชัด

ผู้ดูแลรักษาพระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศไทย

อัญเชิญรอบโลก (ฝ่ายมราวาส)



ในกาลครั้งหนึ่ง ก่อนแต่จะเป็นพิพานแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ทรงมีรับสั่งกับพระอานันท์ว่า “มหาปรินพพานสูตร ที่มนิกาย มหาธรรม”

“ดูก่อนอานันท์ บางที่พวกรเชอจะพึงมีความคิดอย่างนี้ว่า ป้าพนมีพระศาสนาล่วงแล้ว พระศาสนาของพวกรเราไม่มี มีข้อนี้พวกรเชอไม่พึงเห็นอย่างนั้น ธรรมก็ต้องยังคงอยู่ได้อันเราแสดงแล้ว ได้บัญญัติไว้แล้วแก่พวกรเชอ ธรรมและวินัยขันรั้นจักเป็นศาสนาแห่งพวกรเชอ โดยกาลล่วงไปแห่งเรา”

พระครูปลัดสำราจ กมโล^๒
วัดไทยนอร์เวย์ ประเทศนอร์เวย์



องค์วรรณ เทพสุทิน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย
รองประธานคณะกรรมการธิการ การศึกษา ศิลปะ และวัฒนธรรม
ประธานดำเนินงานฝ่ายมารวاس การอัญเชิญพระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ
จาก ๓ ประเทศไทยเชิญรอบโลก

กำหนดการอัญเชิญ

พระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศไทยอัญเชิญรอบโลก สู่ภาคใต้ ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วันสาร์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

เวลา ๑๓.๕๐ น. พระเจดีย์วิสาขบูชาบูสรณ์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศไทย อัญเชิญรอบโลก จากสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันสู่ประเทศไทย ถึงสนามบินดอนเมือง โดยสายการบินไทยเที่ยวบินที่ TG925

- นายก้า สมทะภูล อธิบดีกรมศาสนา ประธานการต้อนรับอัญเชิญ พระบรมสารีริกธาตุรอบโลก ประดิษฐานชั่วคราว ณ ตี็หหมู่บูชา ห้องรับรองพิเศษ อาคารผู้โดยสารภายในประเทศ
- พระราชาคณะ ๙ รูป เจริญชัยมงคลคณา
- พุทธศาสนาในร่วมสักการะบูชา (ระหว่างเวลา 14.00 - 15.45 น.)

เวลา ๑๖.๐๐ น. - ประเทศไทยเปรียติมุนี ประธานอำนวยการอัญเชิญฯ,
คุณวุฒิ บุญครอง รองประธานดำเนินงาน
อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุรอบโลกสู่ภาคใต้ โดยเฉลิมพระอิริยาบถ

เวลา ๑๖.๔๕ น. - พระบิริยติรากร เจ้าคณะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์,
ส.ส.อนงค์วรรณ เทพสุกิน รองประธานคณะกรรมการพิธี กรรมการศาสนา
ศิลปะและวัฒนธรรม ประธานดำเนินงานฝ่ายชาวพุทธ และประธาน
ฝ่ายต้อนรับ รองรับเด็จฯ ณ ลานก่อสร้างพระอุโบสถ วัดเขาตะเกียบ
จ.ประจวบคีรีขันธ์

เวลา ๑๖.๕๐ น. พระเจดีย์วิสาขบูชาบูสรณ์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุรอบโลก
อัญเชิญถึง วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

- ฯพณฯ พลเอก สุวรรณรัฐ องคมนตรี ประธานพิธีฝ่ายฆราวาส
อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุรอบโลกเข้าสู่ (เสลียง)
- ขบวนเจ้าพนังงานพิธีอัญเชิญฯ สุมนัลพิธีประดิษฐานชั่วคราว
ณ บริเวณ สถานที่สร้างหลังพ่อทวดองค์ใหญ่
- พระภิกษุสามเณรและพุทธศาสนาในด้านขบวนรับเด็จตลอดแนวถนน

เวลา ๑๗.๑๕ น. - สมเด็จพระมหาวชิรเมืองคลาจารย์ ประธานพิธีฝ่ายสงฆ์ อัญเชิญพระบรม
สารีริกธาตุรอบโลกจาก (เสลียง)

- ประดิษฐานบนแท่นสักการะบูชา ณ มณฑลพิธี
- พระสงฆ์ผู้ดูแลพระเดifiedฯ และพระบรมสารีริกธาตุอัญเชิญ
รอบโลกดังกล่าว ประวัติความเป็นมา
- ประธานดำเนินงานฝ่ายฆราวาสกล่าวรายงานต่อประธานในพิธี
- เจ้าหน้าที่กล่าวนำไหว้พระ และสามารถเบ眷จีศิล
- ประธานสงฆ์ให้ศิล

- ประธานในพิธีอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุจากผอบทองคำ
ประดิษฐานชั่วคราวเพื่อสักการะบูชา
- พระราชาคณะ ๙ รูป เจริญชัยมงคลคณา เจ้าหน้าที่ลังม้อง กลอง ระฆัง
- ประธานพิธีกล่าวนำถวายสักการะ และถวายพานพุ่มทอง เงิน
- ถวายจตุปัจจัยไทยธรรมแด่พระสงฆ์ในพิธี
- พระสงฆ์ในพิธีอุโมทนา
- พุทธศาสนาในร่วมสักการะบูชา

พุทธบารมี



การบำเพ็ญสะสมซึ่งบุญญาภารมี ที่พระโพธิสัตว์ได้กระทำมาหลายภพชาติ ลงให้เจ้าชายสิทธัตถะประสูติพร้อมด้วยลักษณะแห่งมหาบุรุษ ได้ตรัสรู้ธรรมลังสอนเวไนยสัตว์ทั้งหลายให้พันทุกข์บรรลุพระนิพพาน บุญบารมีที่พระพุทธองค์ได้ทรงกระทำมาแล้วนั้น เป็นปัจจัยเกื้อหนุนนานาประการ ช่วยพระพุทธองค์ให้พ้นจากภัยอันตราย ลิงกีดขวางต่าง ๆ นับเป็นครั้งไม่ถ้วน เช่น พญาการผญก่อนจะตรัสรู้ เป็นต้น

เมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จสู่บรินพพาน ดอกมณฑาตกจากห้องฟ้า บุญชาสักการะพระพุทธ สิริ ยังให้เหล่าพระสาวกทั้งหลาย มีพระมหากัลสปะ เป็นต้น ได้ทราบการบูรณะของพระพุทธองค์พากันเดินทางไปสักการะพระพุทธสิริ ภายนหลังต่อมา พระมหากัลสปะรวมรวมพระอรหันต์ ๕๐๐ รูป ทำสังคายนาครั้งแรก อันเป็นเหตุสืบท่อพระพุทธศาสนาในประเทศไทยต่าง ๆ สืบต่อถึงทุกวันนี้ แม้กาลบูรณะของพระพุทธองค์ล่วงเลยไปแล้ว ๒๐๐๐ ก้าวปี ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ องค์การสหประชาชาติได้ประกาศยกย่องพระพุทธเจ้า ประกาศวันประสูติ ตรัสรู้ บูรณะของพระพุทธองค์เป็นวันสำคัญสากอลโลก อันเป็นเหตุนำมาริชั่งการสร้างพระเจดีย์ สำลักและการอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศไทยลอง ข้ามทวีปใหญ่น้อยและหัวน้ำ กะเลนหาสมุทร เพื่อนำความมีมนต์มาชุมนุม นำมาริชั่งความปฏิยินดีสูงสุดและประเทศไทยนั้น ๆ โดยมีจำกัดขอบเขต

เดือนตุลาคม ปีพุทธศักราช ๒๕๔๔ พระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศไทยอัญเชิญ รับโลกสูตหันน์สารามรรษายุรอมนี ขณะอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุออกให้มหาชนสักการบุญ ที่มีมาได้ตกลงมาอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งวัน จนกระทั่งถึงเวลาปิดการสักการบุญฯ ที่มีหยุด ตก การที่ที่มีมาได้ตกลงมาตลอดวันเช่นนี้เป็นเหตุการณ์ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในกรุงเบอร์ลิน เมืองหลวงแห่งเยอรมัน และเหตุการณ์ที่ที่มีมาได้ตกลงออกฤทธิ์ในเดือนตุลาคมเช่นนี้ ไม่เคยปรากฏ มีมาก่อนเช่นกัน โดยปกติในยุโรป ฤดูหนาวจะเริ่มต้นเดือนพฤษจิกายน และเข้มนาฬิกา จะต้องหมุนย้อนกลับไปอีกหนึ่งชั่วโมง พระมหาพวยอม สุทัศนะใน เจ้าอาวาสวัดพุทธวิหารกรุงเบอร์ลิน ประเทศไทยอัญเชิญ ได้ก้าวถึงนิมิตแห่งพุทธานุภาพ พร้อมนำพุทธศาสนาทั้งหลาย สักการบุญฯ พระอัญเชิญหรือพระบรมสารีริกธาตุ และปฏิบัติธรรมเบื้องหน้าพระพุทธองค์ สำคัญยิ่งนัก ครั้งหนึ่งในการเกิดขึ้นมาเพื่อโอกาสเข้าเฝ้าสักการบุญฯ พระพุทธองค์เด็ดขาดโดย

ปูชา จ ะ ปูชนียานั้ง เอตัมมังจะะมุตตะมัง^๑ การบุญบุคคลซึ่งควรแก่การบุญฯ เป็นมงคลยิ่งยิ่ง



หมายเหตุ

บรรยายกาศที่มีตกลงออกฤทธิ์ตลอดวัน หากต้องการรู้รายละเอียดเพิ่มเติม สามารถติดต่อสอบถาม พระมหาพวยอม สุทัศนะใน เจ้าอาวาสวัดพุทธวิหาร กรุงเบอร์ลิน ประเทศไทย เยือนนั้น

โทร. + 49 - 30 - 40713580

(ได้ในเวลาของประเทศไทยประมาณ 18.00 น. ถึง 21.00 น.)

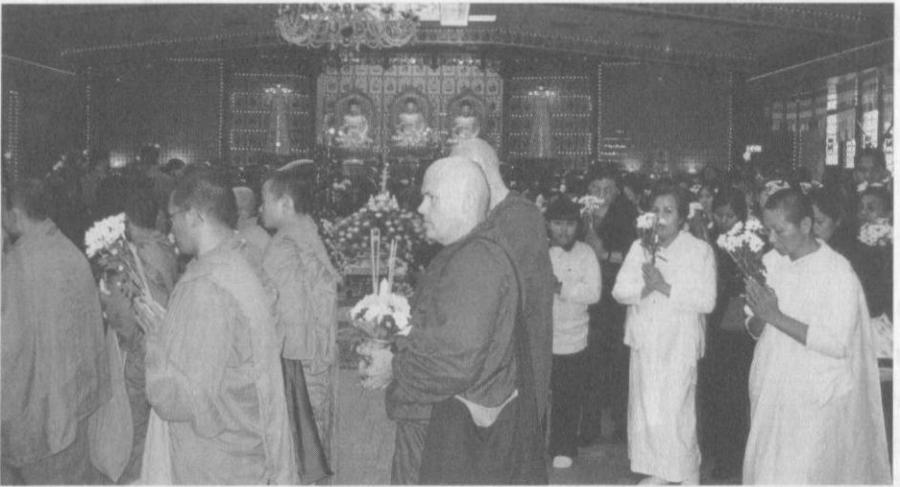
พระพุทธเจ้าเดิมโลก
พระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศไทย
และพระธาตุเจดีย์ฯ อัญเชิญรอบโลก
อัญเชิญจากเยอรมันสู่ไทย
ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียน
อ.หัวหิน จ. ประจวบคีรีขันธ์
ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เจ้ายศิทธิ์ประสูติ ในวันเพญขึ้น ๑๔ ค่ำเดือน ๖ ณ สถานลุ่มพินี ประเทศไทยเนปาล ปัจจุบัน หลังจากประสูติ พระองค์เสด็จพระราชดำเนินได้ ๗ ก้าว ทรงเปล่งพระวจนะแล้วว่า

“อัคโภะมสมิ โลกสสะ เหยวโฐะมสมิ โลกสสะ เสญโฐะมสมิ อะยะมันดิมา ชาดิ นัต ถิกานิ ปันพภะโวติ”

เราเป็นผู้เลิศแห่งโลก เราเป็นผู้จริยามแห่งโลกเราเป็นผู้ประเสริฐการเกิดของเราครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย

ในปีพุทธศักราช ๒๕๔๕ พระวจนะแรกที่เจ้ายศิทธิ์ประสูตทรงเปล่ง เมื่อ ๒๖๒๒ ปีล่วงมาแล้ว ได้ปรากฏเกิดขึ้นเป็นความจริง ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๕ สมัชชาองค์การสหประชาชาติ ซึ่งมีสมาชิกทั่วโลกจำนวน ๑๖๘ ประเทศได้ประชุมและมีมติเป็นเอกฉันท์ ประกาศวันวิสาขบูชา วันคล้ายวันประสูต ตรัสรู้ และปรินิพทาน ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นวันสำคัญสากลโลก ยกย่องพระพุทธศาสนาเป็นศาสนากาแฟกที่สุดศาสนาหนึ่ง คำสอนของพระพุทธองค์นำสันติสุข สุสังคมโลกมาแล้วมากกว่า ๒,๐๐๐ ปี และสูโลกอนาคตโดยไม่จำกัดกาลเวลา คำประกาศขององค์การสหประชาชาติตั้งก่อตัว นำมาซึ่งความปฏิยินดีแก่ผู้ฝึกสอนติ�伽พและชาวพุทธทั่วโลกประมาณ ๓๕๐ ล้านคน



ด้วยมุ่งเน้นที่สมมชาติการสหประชาชาติ ประกาศวันวิสาขบูชาเป็นวันสำคัญสากลโลก สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สถาบันมหาสังฆปริณายก ได้เสริจเป็นองค์ประธานเททองหล่อพระเจดีย์ ลักษณะคล้ายองค์พระปฐมเจดีย์ มีความสูง ๙๙ เชนติเมตร พร้อมทั้งประทานนามว่า “พระเจดีย์วิสาขบูชา努สราณ์ มงคลโลกประภาคนบรรบุน้ำวันสำคัญโลกวันแรกที่องค์การสหประชาชาติได้ประกาศยกย่อง องค์พระมุขลงมหัศจรรย์ แห่งประเทศไทย พระเจดีย์ฯ อัญเชิญไปยังประเทศไทยต่าง ๆ ทั่วโลก เพื่อน้อมรำลึกถึงพระพุทธองค์เจลิมฉลอง

คำประกาศยกย่องพระพุทธเจ้าขององค์การสหประชาชาติ และเปิดโอกาสให้ชาวพุทธทั่วโลกได้ชื่นชมตักการะพระบรมสารีริกธาตุ

จากหลักฐานพุทธประวัติ พระพุทธเจ้าแสดงดับขันธ์ปรินิพทาน ณ เมืองกุสินารา ประเทศอินเดีย พระบรมสารีริกธาตุ (กระดูก) ของพระพุทธองค์ ได้ถูกแบ่งอัญเชิญไปประดิษฐานไว้ในเมืองต่าง ๆ พระบรมสารีริกธาตุจำนวน ๘ องค์ ไม่แตกสลาย ได้แก่ กระดูกหน้าผาก ๑ พระเขี้ยวแก้ว ๔ กระดูกใบปลาร้า ๒ ส่วนที่เหลืออกจากนี้แตกสลายเป็น๓ ขนาดขนาดใหญ่สุดมี ๕ หเท่านาน ขนาดกลางมี ๒ หเท่านาน ขนาดเล็ก ๒ หเท่านาน มีสันฐานลักษณะ ๓ ประการ ได้แก่ เม็ดดั่งแตง เม็ดดั่งข้าวสารหักและเม็ดดง



การอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุรอบโลก ได้เกิดขึ้นตามพระวจนะแรก ที่เจ้าชายสิทธัตถะทรงเปรล์ และพระพุทธเจ้าจะก่อนจะเสด็จดับขันธ์ปรินิพพาน ชาวพุทธและผู้สนใจทั่วหลาย ในประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศแแกนดิเนเวีย กลุ่มประเทศยุโรป และทวีปเอเชียบางประเทศ ที่ได้มีโอกาสชมลักษณะพระบรมสารีริกธาตุอัญเชิญรอบโลก ต่างสาสุกรยินดี ได้พร้อมเพรียงกันต้อนรับการเสด็จของพระพุทธองค์ครั้งนี้อย่างล้นหลาม ในเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๔ พระบรมสารีริกธาตุจะประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดจีนฟูกวางซาง กรุงเบอร์ลิน สนพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เปิดโอกาสให้ชาวพุทธเยอรมัน และชาวพุทธประเทศต่าง ๆ ได้สักการะบูชา หลังจากนั้น จะอัญเชิญสู่ประเทศไทยเป็นวาระสุดท้าย กำหนดถึงวันเสาร์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน โดยสายการบินไทย เที่ยวบินที่ T.G. 925 ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียน อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างวันที่ ๑-๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ และอัญเชิญสู่ประเทศไทย 再度 แลบประเทศอื่น ๆ เป็นลำดับต่อไป เมื่อสิ้นสุดการอัญเชิญรอบโลกแล้ว จะอัญเชิญประดิษฐานถาวรสักการณ์ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ มหานครนิวยอร์ก สถานที่ประชุมโลก และประกาศยกย่องพระพุทธเจ้าดังกล่าว

การได้มีโอกาสทราบให้พระบรมสารีริกธาตุรอบโลกครั้งนี้ เปรียบดั่งการได้เข้าเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตามตำนานพระพุทธเจ้าเลียบโลก หรือพระพุทธเจ้าโลกโปรดโลก ได้อุบดิตกิจขึ้นเป็นความจริง ในยุคสมัยปัจจุบัน ท่ามกลางความร้อนแรงของโลก ซึ่งต้องการพระมหากรุณาธิคุณและพระพุทธบารมี วาระโอกาสสังกัดล่างสำคัญยิ่งมีความหมาย สำหรับชีวิตของมนุษย์ อันมีช่วงอายุขัยจำกัด เป็นมหาภุคลอันยิ่งใหญ่พุทธศาสนาทุกท่าน ทุกวัย ทุกเพศ ควรถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทเด็ด

“ตذاคตมีพระชนมายุน้อย ประกาศพระศาสนาอยู่ได้ไม่นาน ก็จะปรินิพพาน พระศาสนาอยังไม่แฟไฟคาลไปยังนานาประเทศ เมื่อตذاคตปรินิพพานและทำการถวายพระเพลิงแล้วพระบรมสารีริกธาตุจะแตกเป็น ๓ สันฐาน เพื่อว่ามหานานนานาประเทศ จะได้อัญเชิญไปนมัสการทำการสักการะ เข้าถึงมหาภุคล อำนวยผลให้บังเกิดในสุคติภาพต่อไป”

พระพุทธวจนะก่อนจะเสด็จดับขันธ์ปรินิพพาน
มหาปรินิพพานสูตร



พระอาทิตย์ และโลกยุคปัจจุบัน

พระสิทธิ์ทศกุมา

คำต้นนี้ ห้าวจตุลิกบาลทั้ง ๔ พระองค์ ก็ทรงรับพระราชกุมาไว้จากพระหัตถ์ห้าวมหาพรหม โดยรองรับพระองค์ด้วยอขินจามาชาติ อันมีสุขสัมผัส เชิงสมมติว่าเป็นมงคลในโลกต่อหน้า นางนਮทั้งหลาย จึงรองรับพระองค์ด้วยผ้าทุกุลพัสดุจากพระหัตถ์หัวจตุลิกบาล และขณะนั้นพระราชกุมา ก็เสด็จฯ ภูฐานการลงจากมือนางน姆ทั้งหลาย เสด็จลงเหยียบยืนยังพื้นนาวีฯ ด้วยพระบาททั้งสองเสมอเป็นอันดี ห้ามเทพรมมหาทิরเมประเมรุ ทรงทิพย์เศตุชัตราวาก กัน กันจะของมิให้มาถูกต้องพระยุคลบาท หัวสุยามเทราฯ ทรงชึ่งทิพย์วัลวิชนีอันวิจิตร เทพบุตรที่มีเนหิบทิธิร่องค์หนึ่ง ถือพระครรค์อันจิตด้วยแก้ว ๙ ประการ เทพบุตรองค์หนึ่ง ยืนประดิษฐฐานถืออ่อนลงพระบาทชาตรูปมัยทั้งคู่เทวบุตรองค์หนึ่งยืนเชิดชูทิพย์มหามงกุฎ ล้วน เป็นเกียรติแก่พระกุมา ซึ่งเพียบพร้อมด้วยเครื่องเบญจราชกุลวัณฑัช ๕ ประภูมิแก่นayanataของมวลมนุษย์ แต่เทพยาทั้งหลายที่ถือนั้นได้เป็นปรากฏ

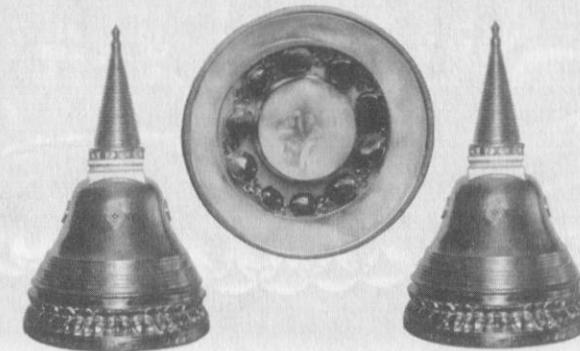
ครั้นพระกุมา Rathodพระเนตรไปยังปราจีนทิศ เห็นเทพダメนุษย์เป็นอันมากมาสมิสร สันนิบาตในลานอันเดียวกัน และเทพยาทั้งปวงทำสำการบูชาด้วยบุบผาชาติต่าง ๆ ตั้งไว้บนเตียงเกล้า แล้วกล่าวว่า ข้าแต่พระกุมาพระองค์เป็นผู้ประเสริฐสุด จะหาบุคคลในโลกนี้ เสมอด้วยพระองค์ไม่ได้มี ครั้นแล้วพระกุมาเจ้าก็ป่ายพระพักตร์ไปทางอุตรทิศเสด็จฯ ย่างพระบาทไปบนที่นั่นแผ่นทอง อันหัวจตุลิกบาลถือรองรับไว้ได้ ๙ ก้าวแล้วทรงหยุดประทับยืนบนทิพย์ปุ่มนบุบผาชาติ อันมีกีลีบได้ ๑๐๐ กลีบ ทรงเปล่งพระสรุสเลียงอันไฟเรืองดุจเดียงหัว มหาพรหม ดำรัสsofar กิจวิชาด้วยพระคณาจารย์

อกโภคสมมิ โลกสส
อยมนดิมา เมชาติ

เชญโธ เสญโธ สมมิ
นตถิทานิ ปุ่นพกโว ๑

ความว่า ในโลกนี้เราเป็นยอด เป็นผู้เจริญที่สุด เป็นผู้ประเสริฐที่สุด การเกิดของเรานี้ เป็นครั้งสุดท้าย กพไม่มีต่อไปไม่มี

พระบรมสารีริกธาตุ



ครั้นพระมหากัสสปะ กับพระสงฆ์บวิวาร ๕๐๐ และมหาชนทั้งหลายกราบนมัสการพระบรมยุคลบาทโดยขอร่วม พระบาททั้งสองก็ถอยดูดหน้ายากหัตถ์พระมหากัสสปะ นิวัตนาการคีนเข้าพระหัตถ์ดังเก่า ทุกสิ่งทุกอย่างได้ตั้งอยู่เป็นปกติ มิได้ขยับเขี้ยวเคลื่อนไหวหากที่แต่ประการใด เป็นมหัศจรรย์อันยิ่งใหญ่อีกware ขณะนั้นเลียงโศกาปีเทวนากาражอมมวลเทพยาและมนุษย์ ซึ่งได้หยุดสร้างสะอันแล้วแต่ต้นรากก็ได้พลันดังสนั่นขึ้นอีก เสมอด้วยวันเสด็จดับขันธบปนิพพาน

ขณะนั้นเตโชธาตุกับนักดาลติดพระจิตการานขึ้นเองด้วยอานุภาพเทพยา เพลิงได้ลูกพวยฟุ่งโชคนาเมาพระพุทธสีรีวงศ์ พร้อมคู่ฝ้า ๕๐๐ ชั้น กับหีบทองและจิตการานนมดลินยังมีสิ่งซึ่งเพลิงมิได้เผาให้ย่อยยับไปด้วยอานุภาพพุทธธิฐาน ดังนี้ :-

๑. ผ้าห่อหุ้มพระพุทธสีรีชั้นใน ๑ ผืน
๒. ผ้าหุ้มภายนอก ผ้าห่อหุ้มพระพุทธสีรี ๑ ผืน กับทั้ง
๓. พระเขี้ยวแก้วทั้ง ๙
๔. พระราขวัญทั้ง ๒

๕. พระอุณหสิ ๑ รวมพระบรมธาตุ ๗ องซึ่น ยังคงปกติอยู่ดี มิได้แตกกระฉัดกระจาย และพระบรมสารีริกธาตุทั้งหลาย นอกนั้นแทรกชนะกระฉัดกระจายทั้งล้าน มีสันฐานต่างกันเป็น๓ ขนาด คือ :-

๑. ขนาดโต มีประมาณเท่าเมล็ดถั่วແຕກ
๒. ขนาดกลาง มีประมาณเท่าเมล็ดข้าวสารหัก
๓. ขนาดเล็ก มีประมาณเท่าเมล็ดพันธุ์ผักกาด



ยานไม่แตกทำลายคงอยู่เป็นแห่ง แต่พระบรมศาสดาทั้งหลายทรงคำว่า “ตถาคตจะมีชนมายุน้อย ประภาคพระศาสนาอยู่ไม่นาน ก็จะปรินิพพาน พระศาสนาจะไม่แฟไฟคาดไปนานา ประเภท เหตุดังนี้จึงขอเชิญฐานว่า เมื่อตถาคตปรินิพพานเสร็จการถวายพระเพลิงแล้ว พระธาตุทั้งหลายจะแตกกระขาดออกเป็น ๓ สัณฐาน มหาชนจะได้เชิญไปนมัสการ ทำสักการบูชาในนานาประเภทที่อยู่ของตน ๆ จะเป็นทางให้เข้าถึงคุณลักษณะอันวิเศษให้บังเกิดให้สุกติภาพต่อไป”

ครั้นแล้วการถวายพระเพลิงแล้ว ท่ออุทกธารแห่งน้ำทิพย์ก็ถูกลงจากอากาศดับเพลิง ให้อันตรธาน มัลลกษัตริย์ทั้งหลาย ก็มีความชื่นบานได้อัญเชิญมาซึ่งตาดทองอันเติมไปด้วยสุคนธารี มาใส่สรวงลงที่พระจิตภานแล้วก็เก็บพระบรมสารีริกธาตุทั้งหลายใส่ไว้ในพระหีบทองน้อย กับให้ตัดแต่งซึ่งพระราชสันฐานรากในท่ามกลางพระนครให้งามวิจิตรระการด้วยสรรพาวน์ ควรเป็นที่สุดต่ำตระ嗟ราพระบรมสารีริกธาตุที่ควรอันสูงแล้วให้อัญเชิญพระหีบทองพระบรมสารีริกธาตุขึ้นเหนือคชาหารห้างพระที่นั่งอันตกแต่งด้วยเครื่องอลงการอันมีเกียรติสูง ทำการสักการบูชาด้วยธูปเทียนสุคนธามาลาบุปผาติ แล้วแห่เข้าสู่ภายในพระนครอัญเชิญขึ้นประดิษฐาน ณ เบื้องบนวัดนบลังก์ ภายใต้เตเวชนัตร ณ พระโรงราชสันฐาน ครั้นนั้น

มัลลกษัตริย์ทั้งหลายพาันกริ่งกรงว่า อริมธรรมชาติทั้งหลายจักยกแสลงามาช่วงชิงพระบรมสารีริกธาตุ จึงให้จัดตั้งชาตุรุคเสนาโดยราหဏพร้อมสรพรด้วยศัสตราธุ ป้องกันรักษาพระบรมสารีริกธาตุ ทั้งภายในและภายนอกพระนครอย่างมั่นคง แล้วให้จัดการสมโภชบูชาพระบรมสารีริกธาตุด้วยเครื่องดุริยางค์ดนตรี พ้อนรำ ขับร้อง ทั้งกีฬานกษัตรานาประการเป็นใหม่ทั้งนักตลอดการถึง ๙ วัน

ครั้นนั้น พระเจ้าอชาตสัตตุราช ผู้ครองนครราชคฤท์ พระเจ้าลิจฉวี แห่งพระนครไพกาลี พระเจ้ามานาม แห่งกบิลพัสดุ์นคร พระสุลิยราช แห่งเมืองอัลกับปันคร พระเจ้าไกลิยราช แห่งเมืองรามคำ พระเจ้าลัลตราช แห่งเมืองปาวนคร และมหาพราหมณ์ ผู้ครองเมืองเวชุทีปaganคร รวม ๙ นครด้วยกัน ล้วนมีความเลื่อมใสและความเคราะพนับถือมั่นในพระบูพชา ศาสนา ครั้นได้ทราบข่าวปรินิพพานของพระบรมศาสดา มีความเครัวโศกอาลัยอาวรณ์ในพระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นอันมาก จึงได้แต่งราชทูตส่งไปข้อแบ่งพระบรมสารีริกธาตุ เมืองกุสินารา นคร เพื่อจะได้สร้างพระสุกุปภูไว้ที่สักการบูชาเป็นสิริมงคลแก่พระนารของพระองค์สืบไป

ครั้นสังราชทูตไปแล้วก็ยังเกรงไปว่า กษัตริย์มัลลราช แห่งกุสินาราหนัน จะขัดขืนไม่ยอมดังปراธนา จึงให้จัดโยธาแส่นยากรเป็นกองทัพ พร้อมด้วยชาตุรุคเสนาโดยราหဏ ควบคู่ด้วยศัสตราธุก็มีกระบวนการศึก เดินท้าพดิตตามราชทูตไป ด้วยทรงตั้งพระทัยว่า หากกษัตริย์มัลลราช แห่งนகุสินาราขัดขืนไม่ยอมให้ด้วยไม่ตรี ก็จะยกพลเข้าโนมหักบันบังคับ เอาพระบรมธาตุด้วยกำลังทัพ

เมื่อกษัตริย์ทั้งหลายมีพระเจ้าอชาตสัตตุราช เป็นอathi ต่างยกชาตุรุคเสนาโดยราหဏ มาถึงชานเมืองกุสินารา โดยลำดับ ครั้นทราบข่าวจากราชทูตว่า มัลลกษัตริย์แห่งกุสินารา ไม่ยอมให้พระบรมสารีริกธาตุของพระบรมศาสดาดังประสังค์ ก็ไม่พอพระทัยต่างก็ยกทัพเข้าประชิดกำแพงพระนครด้วยพลับพลาและตั้งค่ายเรียงรายพระครุกุสินารา รวม ๙ ทัพด้วยกัน แล้วให้ท่านร้องประกาศเข้าไปในเมืองว่า ให้มัลลกษัตริย์เร่งปันส่วนพระบรมสารีริกธาตุให้โดยดี เม้มิให้ก็จะงอกมาซึ่งชัยยุทธนาการกัน

ฝ่ายมัลลกษัตริย์ในเมืองกุสินาราหนัน เห็นกองทัพยกมาผิดรูปกรณ์เป็นไม่ตรีเห็นนั้น ก็ตกใจ ลังให้ท่านประชำที่รักษาหน้าที่เชิงเทินปราการรอบพระนครให้มั่นคง เมื่อได้ยินทหารร้องประกาศเข้ามาดังนี้ก็ให้ท่านรับเชิงเทินร้องตอบไปว่า “พระผู้มีพระภาคเจ้าแสดงจปรินิพพานในพระนครของเรา ความจริง เรายังมีไฟไปถูกอัญเชิญให้เสื่อ และเรายังมีเดล่องห่วงสารีรไปเชิญยุทธเดชจ พระองค์เสื่อจึงมาลงแล้วส่งพระอานันท์พุทธอุบัฏฐานกให้มาบอกราไปสู่สำนักพระองค์ แม้เพียงดวงแก้วอันมีค่าก็ในเบตเควันเนื่องของท่าน ท่านก็มิได้ให้แก่เรา ก็ล่วงแก้วอันใดเล่าจะประเสริฐเสมอเดียวแก้ว ก็อ พระพุทธรัตนะ และก็เมื่อเราได้ชึ่งปฐมอุดมรัตนะเช่นนี้แล้ว ที่จะให้แก่ท่านทั้งปวงอย่างพึงหวังเลย ใช่ว่าจะด้มน้ำนมมารดา และเป็นบูรุษแต่เฉพาะท่านทั้งหลาย ก็หาไม่แม้การที่เดมน้ำนมมารดาเป็นบูรุษเหมือนกันจะขาดกรงกสว่าง เมื่อไรมี” กษัตริย์ทั้งสองฝ่ายต่างทำหังการแก่กันและกัน ด้วยขัดติยมานะคุกคามท้าทายด้วยด้วยคำมีประการต่างๆ ใกล้จะทำสงครามสัมประหารซึ่งกันและกันอยู่แล้ว



ในการนั้น โภณพราหมณ์ ผู้เป็นบันฑิต เป็นทิคากาโมกซ์อาจารย์สอนไตรเพทแก่ กษัตติย์ทั้งหลาย พิจารณาเห็นเหตุอันเพียงมี ในสิ่งซึ่งมิใช่เหตุอันควรสัมประหารซึ่งกันและกัน จึง darüberว่า เราคาจะจะรับเสียซึ่งการวิชาทักษะของกษัตติย์ทั้งปวง และซึ่งให้เห็นประไบช์แห่งความ สามัคคีเดิม ครั้นโภณพราหมณ์สำเร็จนั้นแล้ว จึงขึ้นยืนอยู่บนที่สูง ปรากวร่างแก่กษัตติย์ทั้ง หลายพร้อมกับกล่าวว่าจาก้าห้ามว่า “ข้าแต่ท่านทั้งหลาย ขอทุกท่านจงทรงปฏิปักษ์คำของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นคำที่ท่านทั้งหลายจะต้องปฏิบัติตามโดยส่วนเดียวเดิม”

ครั้นโภณพราหมณ์ เห็นกษัตติย์ทั้งหลายดึ้งใจสดับเพื่อก้อยคำของตน เช่นนี้แล้ว จึง กล่าวต่อไปว่า “ข้าแต่ท่านผู้ซ้อมแห่งพระราชนูรทั้งหลายแท้จริงทุก ๆ ท่าน ก็มิใช่สักการะ เคารพบุชา พระผู้มีพระภาคเจ้า โดยฐานที่พระองค์เป็นกษัตติย์ที่สูงโดยหาดีและโกรcott หรือสูง โดยเกียรติ ยศ ศักดิ์ และทรัพย์สมบัติแต่ประการได้เลย ปรากวร่า เราทั้งหลายสักการะเคารพ บุชา พระผู้มีพระภาคเจ้าโดยธรรม ด้วยความเชื่อถือในธรรมที่พระองค์ทรงประทานไว้ทั่วโลก

ก็ธรรมทั้งหลายที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงประทานไว้นั้น พระองค์ทรงสรรเสริญขันติ ความดอทก อาทิความไม่เบียดเบียนและสามัคคีความพร้อมเพรียงกันอันเป็นธรรมทรงคุณค่าอัน สูงครับที่คนทั้งหลายจะพึงปฏิบัติทั่วทั้นเมื่อเป็นดังนั้นแล้วเหตุอันได้เล่าเร้าจะพึงวิวากกันขอนั้น ไม่มีเป็นการสมควรเลย



พระฉะนั้น ขอท่านทั้งหลาย จงสามัคคีป่องดองกันเดิม ขอทุกท่านจงมีส่วนได้พระ บรมสารีริกธาตุ ของพระผู้มีพระภาคเจ้าอัญเชิญไปสักการะจะทั่วโลกเดิม ขอพระบรมสารีริกธาตุ ที่เคารพบุชาอันสูง จงแพร่หลายออกไปยังพระนครต่าง ๆ เพื่อเป็นสักการะ เคารพ บุชา ของมหาชนทั่วปวงเดิม”

เมื่อกษัตติย์ทั้งปวง ได้สัตบคำของโภณพราหมณ์อันชอบด้วยธรรมอันสดุดีองค์ต้อง กันกับรูปประจำตนในภายเช่นนั้น ก็ได้สัตติ คำริหันสดุดีล้องต้องตามคำของโภณพราหมณ์ เลื่อมใสในด้อยคำนั้นแล้วพร้อมกันตรัสว่า “ขอบคุณแล้ว ท่านอาจารย์ ขอท่านอาจารย์จะแบ่งปันพระ บรมสารีริกธาตุออกเป็นส่วน ๆ ให้เป็นส่วน ๆ ให้เป็นของควรแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายจะถึงอัญเชิญ “ไปสักการบุชาตามประธรรมเดิม”

เมื่อโภณพราหมณ์ได้สัตบคำยินยอมพร้อมเพรียงของกษัตติย์ทั้งปวง เช่นนั้น ก็ให้เปิด ประตูเมืองกุสินารา อัญเชิญกษัตติย์ทั้งปวงเข้ามาในภายในแล้ว ให้อัญเชิญไปประชุมพร้อม กันยังพระโรงราชสันฐานการที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ แล้วให้เปิดพระที่บ่องน้อย ที่ บรรจุพระบรมสารีริกธาตุให้กษัตติย์ทั้งปวงพร้อมกันถวายอภิวัฒนตามในรถ

ขณะนั้น พระบรมสารีริกธาตุ อันทรงพระณพิลากշามิօกาสด้วยวารคเมื่อ ชั่งปีกากูอยู่ ในพระที่บ่อง เฉพาะพระพักตร์ ได้เดือนพระทัยกษัตริย์ทั้งปวงให้ระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระผู้มีพระภาคกษัตริย์ทั้งปวงจึงได้ทรงกันแสงประเท่านการต่าง ๆ ครั้งนั้น โภณพราหมณ์เห็นกษัตริย์ทั้งหลายมัวแต่โศกศัลย์รันทดอยู่ เช่นนั้น จึงหยิบพระทักษิณทาฐรธาตุ คือพระเขี้ยวแก้วข้างขวา เปื้องบัน ขันช้อนไว้ในมวยผม แล้วจัดการตักแตงพระบรมสารีริกธาตุ ด้วยท่านานทอง ถวายกษัตริย์ทั้ง ๙ พระนคร ซึ่งประทับอยู่ ณ ที่นั้น ได้พระนครละ ๒ ท่านnan เท่า ๆ กันพอดี รวมพระบรมสารีริกธาตุเป็น ๑๖ ท่านnan ด้วยกัน

ภายหลังกษัตริย์ในเมืองโนรินคร ได้ทราบข่าวพระผู้มีพระภาคเสด็จปรินิพพาน จึงส่งราชฎูตให้มาทูลขอพระบรมสารีริกธาตุ ณ เมืองกุสินาราคร ทั้งยกพลพยุหเสนาตามมาภายหลัง กษัตริย์กุสินาราจึงแจ้งว่า พระบรมสารีริกธาตุนั้น กษัตริย์ทั้งแปดพระนครได้ไปประชุม แบ่งปันกันหมดสิ้นแล้วยังอยู่แต่พระองค์ควรขอให้อัญเชิญพระองค์ควรไปทำการสักการบูชาเดิม กษัตริย์โนรินคร ก็อัญเชิญพระองค์ควรไปทำการบูชาด้วยพระบรมสารีริกธาตุของตน



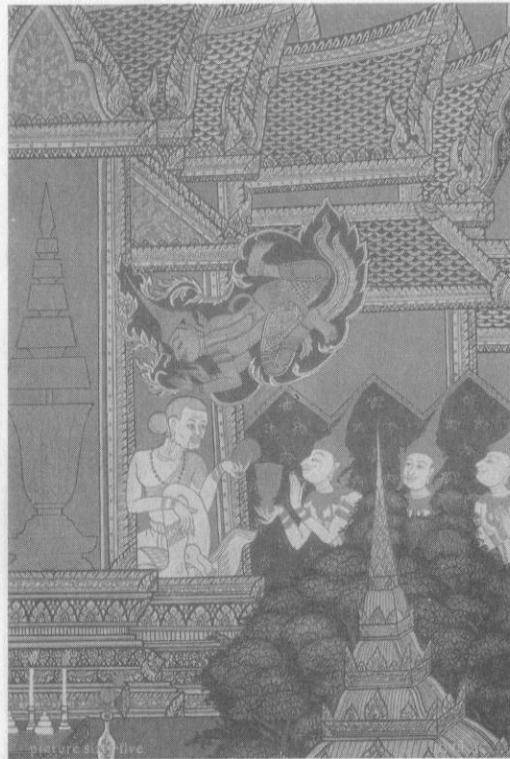
ท้าวสักกะ อัญเชิญพระทักษิณทาฐรธาตุไปเทวโลก

ขณะที่โภณพราหมณ์กำลังตักแตงพระบรมธาตุ ถวายกษัตริย์ทั้งหลายอยู่นั้น ท้าวสักกอมรินทราราช ทราบด้วยทิพย์กษัตริย์โภณพราหมณ์lobหนบอยิบเอพระทักษิณทาฐรธาตุชื่อน ให้ในมวยผม จึงทรงคำริว่า “กำลังโภณพราหมณ์ ไม่สามารถจะทำที่สักการบูชาเชิดชพระบรมธาตุนั้นให้สมแก่พระเกี้ยรติอันสูง ได้ สมควรจะเอาไปประดิษฐานไว้ยังเทวโลก ให้เทวดาและพรหมทั้งหลายสักการบูชาเดิม” ครั้นคำริแล้วก็แหงพระกาลลงมานายิบเอพระทักษิณทาฐรธาตุเชิญลงสู่พระไภษฐองน้อย ยกขึ้นทูลพระศีรษะแล้วอัญเชิญไปบรรจุไว้ที่พระอุปามณีเจดีย์ ณ สุราลัยเทวสถาน

ฝ่ายโภณพราหมณ์ ครั้นแบ่งปันพระบรมสารีริกธาตุ ถวายกษัตริย์ทั้งปวงเสร็จแล้ว ก็ยกมือขึ้นคันหนาพระทักษิณทาฐรธาตุบูนมายผม ไม่พบรากเสียใจเป็นอันมาก ครั้นจะได้ถามหาตัวคนเขาไป ว่าผู้ใดมาลอบเอาพระทักษิณทาฐรธาตุบูนมายผมไป ก็ไม่กล้าออกปาก ด้วยล่อยแก่ใจ เกงกว่ากษัตริย์ทั้งหลายจะยกโทษ ทำให้เสื่อมเสียเกียรติของตน จึงลงบ่ามไว้ไม่แสดงอาการอันได้ออกมา แต่แล้วก็คำริสืบต่อไปว่าท่านานทองในนี้ ก็มีสวนนับเนื่องในพระบรมสารีริกธาตุเป็นของวิเศษควรแก่การสักการบูชาอยู่ ควรที่อัตมาระนำไปสร้างพระเจดีย์บรรจุไว้เป็นที่สักการบูชา กษัตริย์ทั้งหลายก็พร้อมใจกันยินยอมพระราชทานแก่โภณพราหมณ์ เพื่อไปสร้างพระคุณเพจดีย์บรรจุตามปรา oran."

ครั้นตกลงใจเช่นนั้นแล้ว จึงกล่าวแก่กษัตริย์ทั้งปวงว่า “ข้าแต่พิตรทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอประทานท่านานทองด้วยพระบรมธาตุในนี้เพื่อจะอัญเชิญไปสร้างพระสุปเจดีย์บรรจุไว้ เป็นที่สักการบูชา กษัตริย์ทั้งหลายก็พร้อมใจกันยินยอมพระราชทานแก่โภณพราหมณ์ เพื่อไปสร้างพระคุณเพจดีย์บรรจุตามปรา oran”

พระสุปเจดีย์สถาน



ในสมัยนั้น บรรดา กษัตริย์ทั้งหลาย เมื่อได้รับส้านแบ่งพระบรมสารีริกธาตุแล้ว ต่างองค์ต่างก็จัดขบวนอันมโหฬาร อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุไปยังพระนครของตนด้วยเกียรติยศอันสูง แล้วให้ก่อพระสุปเจดีย์ขึ้นบรรจุพระบรมสารีริกธาตุไว้ เป็นที่สักการบูชาของมหาชน จึงปรากฏว่ามีพระสุปเจดีย์ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ดังนี้ :

- | | |
|---------------------|----------------------|
| ๑. พระธาตุเจดีย์ | ที่เมืองราชคฤห์ |
| ๒. พระธาตุเจดีย์ | ที่เมืองไ皮卡ลี |
| ๓. พระธาตุเจดีย์ | ที่เมืองกบิลพัสดุ |
| ๔. พระธาตุเจดีย์ | ที่เมืองอัลกับปั่นคร |
| ๕. พระธาตุเจดีย์ | ที่เมืองรามนคร |
| ๖. พระธาตุเจดีย์ | ที่เมืองเวญธีปั่นคร |
| ๗. พระธาตุเจดีย์ | ที่เมืองป่าวานคร |
| ๘. พระธาตุเจดีย์ | ที่เมืองกุสินาราวนคร |
| ๙. พระองค์การเจดีย์ | ที่เมืองโนรีนคร |
| ๑๐. พระตุมพเจดีย์ | ที่เมืองกุสินาราวนคร |

๔. พระเขี้ยวแก้วเบื้องตัวซ้าย "ไปประดิษฐานอยู่ในนาคพิพพ"

๕. พระรากขวัญเบื้องซ้าย กับพระอุณหสิ ขึ้นไปประดิษฐานอยู่ในทุสสเจดีย์ ณ พระมหาโคก

ส่วนพระหน้าทั้ง ๓๖ และพระเกศา พระโ琳มา กับทั้งพระน้ำทั้ง ๒๐ นัน เทพยดา อัญเชิญไปองค์สูจารวพต่าง ๆ

อนึ่ง พระบิราพพุทธบริโภคกั้งหลายนั้น ก็ได้รับเชิญไปบรรจุไว้ในสุปตานนครต่าง ๆ ดังนี้ :-

- | | |
|-----------------|-----------------------------|
| ๑. พระกายพันธ์ | สถิตอยู่ที่เมืองปaganลีบุตร |
| ๒. พระอุทกสาวก | สถิตอยู่ที่เมืองปัมจາลาราช |
| ๓. พระจันมชันธ์ | สถิตอยู่ที่เมืองไกศลาราช |



๔. เมี้ยสพัน

๕. พระธรรมกราก

๖. มีดกับกล่องเงิน

๗. ฉล่องพระบาทและรถลากบาท

๘. เครื่องลาด

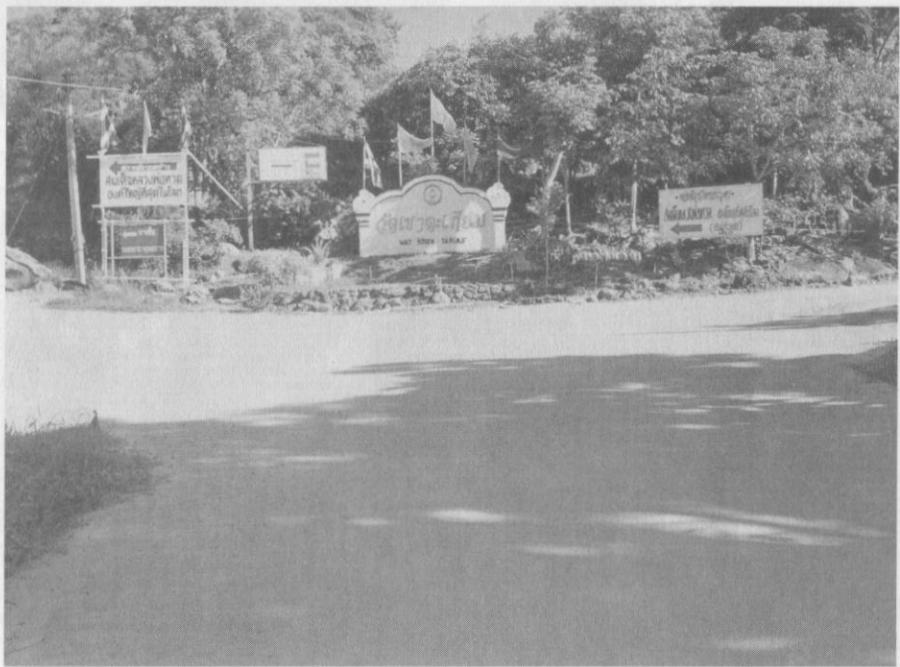
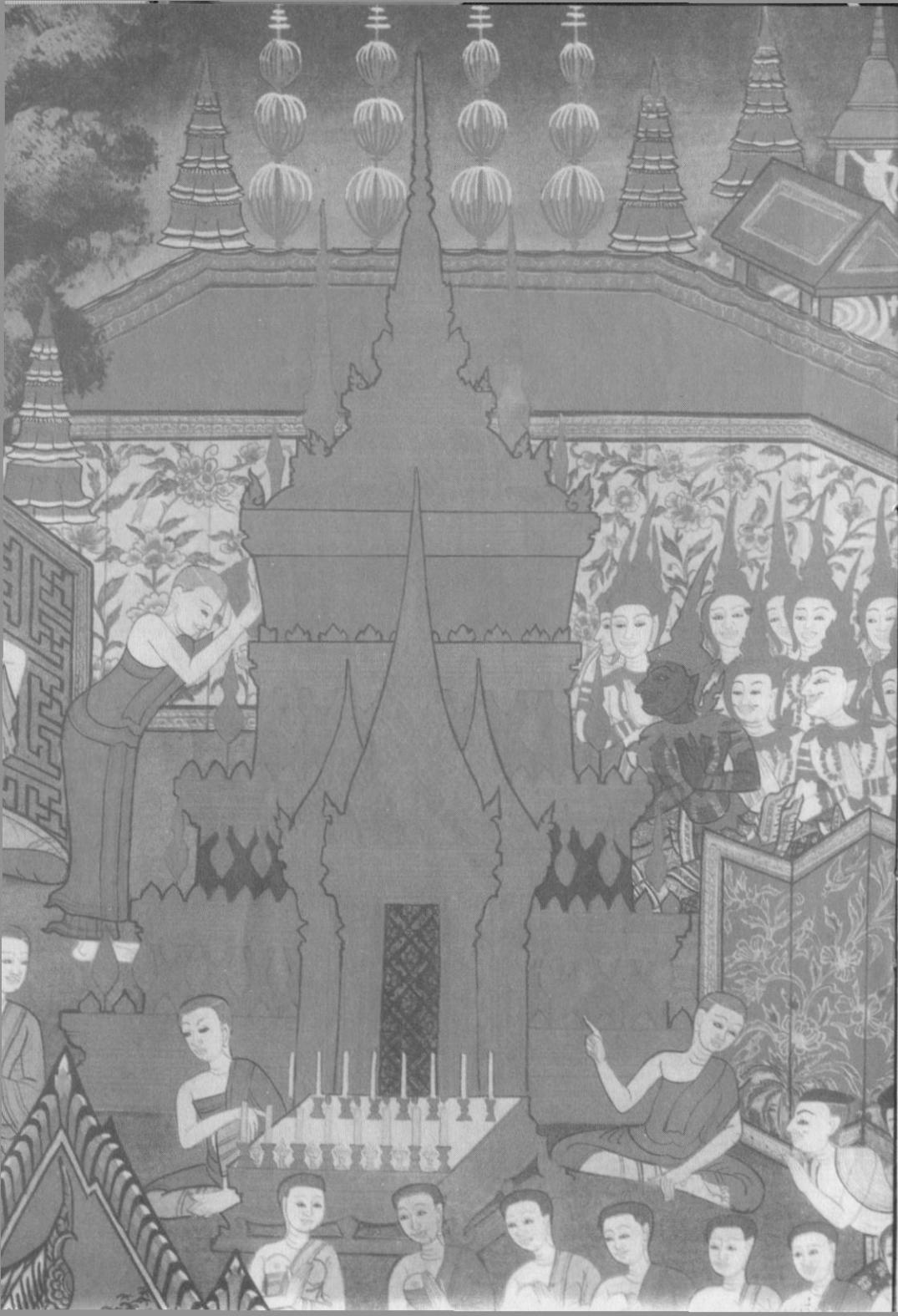
๙. ไตรจีวร

๑๐. บำตรา

๑๑. นิสีทนະสันถัต

- | | |
|---------------------------|---|
| ๔. เมี้ยสพัน | สถิตอยู่ที่เมืองมิดลา |
| ๕. พระธรรมกราก | สถิตอยู่ที่เมืองวิเทหาราช |
| ๖. มีดกับกล่องเงิน | สถิตอยู่ที่เมืองอินหปัตต |
| ๗. ฉล่องพระบาทและรถลากบาท | สถิตอยู่ที่เมืองอุสิรพราหมณคาม |
| ๘. เครื่องลาด | สถิตอยู่ที่เมืองมกุนนคร |
| ๙. ไตรจีวร | สถิตอยู่ที่เมืองภัททราฐ |
| ๑๐. บำตรา | เดิมสถิตอยู่ที่เมืองปaganลีบุตร ภายหลังไปอยู่เมืองลังกาหรือ |
| ๑๑. นิสีทนະสันถัต | สถิตอยู่ที่เมืองกุรุราฐ |

พระสังคิติกาจารย์ได้ทรงนาประมวลพระสุปเจดีย์ ที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ และพระบิราพพุทธบริโภคไว้ด้วยประการจะนี้



วัดเขาตะเกียบตั้งอยู่บริเวณบ้านเขาตะเกียบ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สภาพบริเวณวัดเป็นภูเขาติดทะเลใกล้เคียง กับชายหาดหัวหิน มีทัศนียภาพสวยงาม มีสีสภาพ ก่อสร้างเป็นวัดก่อนปี พ.ศ. ๒๔๘๕ และเคยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนว่า สมเด็จพระนางเจ้า รำไพพรรณี ได้ทรงเคยเสด็จพระราชดำเนินมาเยี่ยมวัดเมื่อปี ๒๔๙๗ และในปี ๒๕๐๕ ภายหลัง จากหลวงพ่อสุดชัย ได้ปักครุฑ์อยู่แล้วด้วยมือของ他自己 ได้มีการบูรณะและซ่อมแซม ประมาณ ๓ - ๕ ปี และได้ย้ายไปอยู่วัดอื่น โดยไม่มีพระภิกษุรูปใดคุ้มครองต่อจึงทำให้วัดเขาตะเกียบ อยู่ในสภาพทรุดโทรม

ปัจจุบันพระวีรศักดิ์ซึ่งเข้าจำพรรษาที่วัดเขาตะเกียบ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้บูรณะ ปฏิสังขรณ์พัฒนาวัดให้วัดร้างกลับมีสภาพเป็นวัดมีพระสงฆ์มานาเงื้บจุบัน ได้พัฒนาวัดให้ เจริญรุ่งเรืองมาโดยลำดับและได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เป็น พระครูพิพัฒน์วรกิตต์ จากการพัฒนาวัดให้เจริญรุ่งเรืองมาโดยลำดับ การก่อสร้างศาสนสถานเพื่อให้พระภิกษุปฏิบัติศาสนกิจ และประชาชนพุทธศาสนิกชนได้ร่วมพิธีกรรมตามประเพณี ต่างๆ นั้น ยังขาดศาสนสถานที่สำคัญคือพระอุโบสถของวัด ซึ่งวัดได้มีโครงการจัดสร้างและได้จัด หาสถานที่ไว้เรียบร้อยแล้ว

ประวัติวัดเขาตะเกียบ



พ.ศ.2400 โดยประมาณ วัดเขาตะเกียบสร้างมาเก่าแก่มาก มีพระพุทธอุปัชช่องหลวงพ่อ
เขาตะเกียบ ออยู่ในถ้ำเขาตะเกียบเป็นของเก่าแก่ โดยมีก่อนอาจารย์สุดมา
อยู่เขาตะเกียบ ขึ้นบันไดปูนไปประมาณ 20 ขั้น ด้านซ้ายมีถ้ำประดิษฐ์
ฐานหลวงพ่อเขาตะเกียบอยู่ในนั้น เก่าแก่มาก อาจารย์สุดเล่าว่าเป็นพระ^๑
เก่าแก่มาก

พ.ศ.2480 พระอาจารย์สุด โไมซากบันฑิต มาอยู่ช่วยสร้างวัดเขาตะเกียบต่อจากรุ่น
ก่อน ๆ ที่ทำไว้

พ.ศ.2490 ในหลวงทรงรับอาจารย์นำไปรักษาตัวที่กรุงเทพฯ

พ.ศ.2498 สร้างศาลาพิชัยญาติ มีโถมรัตน ไยมชนิชฐาน สีตะบุดร มาสร้างเป็นเจ้า
ของโรงเรียนสีตะบุดร ซอย 3 รองเมือง กรุงเทพฯ

พ.ศ.2497 ผู้เล่าคือ พระครูไฟโจน์วรวิการ สมัยนั้นมาอยู่เขาตะเกียบกับอาจารย์สุด
โไมซากบันฑิต อายุ 27 มาสอบได้ น.ร. เอก พ.ศ.2499 ที่หัวหิน สำนักเรียน
วัดหนองแก หัวหิน

พ.ศ.2500 จัดงานฉลอง 25 ศคาวรราช มีมหรสพสมโภช 3 คืน บนยอดเขา

พ.ศ.2510 ไปรับสามเณรอาจ แย้มบาน พืนอง 2 คนมาอยู่ด้วยช่วยอาจารย์สุดพัฒนา
วัด และมีสามเณรเข้าวัณ คงทางกุญบริ ขณะนี้ตั้งบ้านอยู่ด้านเขาตะเกียบ
อาจารย์พิมเรือนทำที่ยวามะเด

พ.ศ.2514 พระอาจารย์สุด โไมซากบันฑิต มะรณภาพ 95 พรรษา 72

พ.ศ.2515 ลูกศิษย์คือพระอาจารย์ฉลอง อยู่ท่ายาง เพชรบูรี มาทำงานเกษตรให้กับน
ผู้ล่านี้กิมงานศพด้วย โดยได้รับจ.ม.สามเณรรองอาจ แย้มบาน และ
สามเณรเข้าวัณ และน้องชายอีก 2 คน บวชอยู่กับอาจารย์หลายปี เรียน
ภาษาอังกฤษกับอาจารย์ ขณะนี้ 2543 ทราบว่า องอาจ แย้มบาน ไปเป็น
อาจารย์สอนอยู่ที่วิทยาลัยเชียงใหม่ สามเณร 4 องค์นี้ช่วยอาจารย์ทำถนน
ให้รถยกด้วยหินเข้าตะเกียบได้ เรียกว่ารุ่นทำทางหินเข้า



ประวัติของพระอาจารย์สุด ใจชากับนิติ เขตະเกียบ อําเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์



พ.ศ.2516 ข้าพเจ้าพระครูไฟโจรนิវารการ ได้ส่งพระบุญถึง อริยะ มารักษากลางแทน
อาจารย์สุด

พ.ศ.2521 พระอาจารย์วีรศักดิ์ มาอยู่เข้าตะเกียบ พัฒนาต่อ

พ.ศ.2509 ข้าพเจ้าผู้เล่าประวัติเขตະเกียบ จากไปสร้างที่ปฏิบัติอยู่วัดเขาเพนนิมิต
ไรีเนินหัวหิน โดยสมัยนั้น ชื่อ พระสาย มหาสุวนโน เกิด 27 คนสามพาน
นครปฐม ตลาดจันดา

พ.ศ.ก่อน 2484 พระพุทธบาทสีร้อย เขตະเกียบก็มีมาอยู่คู่กับวัดมานานนักก่อน
อาจารย์สุดมาพัฒนา

อาจารย์สุด ใจชากับนิติ เป็นพระของในหลวง โดยสมัย พ.ศ.2490 ท่านอาจารย์ป่วย
มาอยู่เข้าตะเกียบ ในหลวงพร้อมพระราชินีทรงมาพับ และรับตัวไปรักษาในกรุงเทพฯ ที่ว่าเป็น
พระของในหลวง เพราะทราบจากปากของอาจารย์สุด เล่าว่า พระราชินีทรงตรัสว่าพระของ
เรา ด้วยท่านเป็นคนเข้าของพระองค์ ซึ่งจะขอเล่าประวัติที่ว่าเป็นพระของในหลวงทรงอุปถัมภ์
นั้นเป็นอย่างไร

เมื่อ พ.ศ.2497 ผู้เล่าคือ พระครูไฟโจรนิวารการ สมัยนั้นมาอยู่เรียนกัมมัฏฐาน กับ
ท่านพระอาจารย์สุด ใจชากับนิติ ซึ่งผู้เล่าเป็นผู้เล่า อายุเพียง 28 ปี และเป็นผู้มาร่วมช่วยพัฒนาเข้า
ตะเกียบ กับท่านอาจารย์สุด ใจชากับนิติ บวชได้พราชาที่ 2 อยู่กับอาจารย์ 2 องค์ จังหวัด
ประวัติเรื่องราวต่าง ๆ ของอาจารย์สุด ได้ดี ผู้มาช่วยอุปถัมภ์ทางกรุงเทพฯ มีแก้วแก่ชุยเป็นหัว
โรงพักบ้านยี่เรือ ตลาดพลู และคณะบ้านพิชัยญาติ ใหม่ชนิษฐา ใหมรัตน์ สีตະบุตร 2 คนที่
น้องเป็นเจ้าของโรงเรียนสีตະบุตร อยู่แกรวงเมืองชอย 3 ถ้ำ ไม่ผิด (แต่เปลี่ยนเจ้าของแล้ว)
ยกน้ำมือรู้ไปอย่างไรกัน คณะพิชัยญาติ เพราะจากกันมานาน มาสร้างศาลาพิชัยญาติ พ.ศ.
2498

เป็นพระของในหลวงอย่างไร

จะขอเล่าประวัติของอาจารย์สุด ใจมากบันทึก ให้ทราบ เพราะท่านมาอยู่เข้า ตะเกียบรุ่นเก่าแก่ และเป็นองค์ที่มาสร้างวัดต่อ พ.ศ.2480 วัดนี้สร้างมาประมาณพ.ศ.2470 ท่านอาจารย์สุดเป็นพระมจากเขมร เป็นคนเขมร นามสกุลว่า นพกชัตติริย์ ท่านว่าท่านเป็น เชื้อเจ้าทางเขมร รูปร่างของท่านหน้ารูปปีช ดำแดง ไม่สูงไม่ใหญ่ ค่อนข้างเล็กเพรียว เสียง ดัง ตาโต ๆ คุมาก ด่าคนเก่ง คนไม่ค่อยชอบ เพราะดูแลด่าเก่ง บางครั้นถามว่าทำไมด่าเก่ง ท่านว่ากลัวน้ำจะมาซับเรา และท่านว่าทำไม่ให้คนชอบดีแล้ว เราจะได้อยู่สบาย โดยไม่มี ครอบกวน อาจารย์สุดเป็นพระมีธรรมะสูง เคยไปป่วย อินเดีย และทะเลแดง มาแล้ว ท่าน พูดภาษาพม่า ภาษาอินเดีย เก่งและพูดภาษาอังกฤษเก่ง ออยหัว Hin Kuy กับฝรั่งเศsmo ฯ ซึ่งผู้ เล่าก็เรียนภาษาอังกฤษกับท่าน เรียนไวยากรณ์ได้ตั้ง 3 เล่ม ท่องศัพท์สัมผัสได้ 500 คำ เช่น อีด กิน ได้ยิน เยี่ย เดีย แพง แดง เร็ช เปิด ตัก ฯ

ท่านอาจารย์สุด ใจมากบันทึก ท่านเป็นคนสมองดี เส้นลายมือเส้นปัณฑุยาวมาก แสดงว่าปัณฑุดีสมองดี ท่านเคยอยู่ที่วัดอรัญญิก ข้างเมืองพิษณุโลก สอนธรรมะอยู่หลาย ปี และมาอยู่วัดเก้าว อ.บ้านลาด เพชรบูรี สอนธรรมะอีกหลายปี มีครื่อเสียงดีงดงามมาก ต่อ มาอยู่ที่หัวหินเขachtegeib พ.ศ.2480 ใน พ.ศ.2490 นายหลวงทรงเรื่อใบมาแวงเที่ยวเข้า ตะเกียบ เดินเข้าไปยืนเขา ไปพบอาจารย์สุด ป่วยได้รับเป็นคนไข้ของพระองค์

อาจารย์สุดพอยืนในหลังมาก็เอามาปูให้ทรงนั่ง ในหลังก็ทรงห้าม อาจารย์จะ ปูเสื่อให้นั่ง ในหลังก็ทรงห้าม พอดีมีไปถูกพระหัตถ์ในหลวงเข้า พระองค์จึงทรงทราบว่า อาจารย์ป่วย เพราะตัวร้อนจัด เลยรับไปรักษาตัวที่กรุงเทพฯ อาจารย์เล่าว่าไปรักษาตัวอยู่ กรุงเทพฯ พอทุเลาแล้วขอหมอกลับ หมอก็ไม่ให้กลับ ขออย่างได้ก็ไม่ได้กลับ ทำนเล่าว่า เลย ต้องให้วิธีเก่า คือ ต่าดะ หังค่า หังดุ ท่านเล่าว่าวิธีนี้ได้ผล หมอยไปกราบทูลว่าให้กลับได้แล้ว จึงได้กลับหัวหิน

แต่ต้องทานยาเสมอฯ ท่านเป็นโรคไอเกียวกับปอด ซึ่งผู้เล่าก็เคยไปเชื้อยาให้ท่านเสมอฯ ซึ่อยาไอโอลินินิดินิก การอยู่กับท่านอาจารย์ ท่านกลัวเราจะติดโรคไอ ท่านให้เราระวังการขับถ่าย ของใช้น้ำท่า ท่านให้เราแยกต่างหากโดยระวังไว้ ต่อมามีเณราขาว แย้มบาน ออยเขากะโนน เพชรบูรี สองคนพน่องนาบวะเนรองยูด้วย และมีเณราขาว สองพี่น้องมาอยู่อีก ขาวัญชนนี้ตั้ง บ้านอยู่เชิงเขachtegeib

ประวัติต่าง ๆ อาจารย์เล่าให้ฟังเสมอฯ ประสบการณ์ตอนไปป่วยฯ ไปอินเดีย นำฟังมากสนุกดี ท่านอาจารย์ยังแข็งแรง ท่านเป็นพระรูปทรงามห์ผ้าดง ลักษณะงาม ท่านคิดถึงบุญคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กับพระราชนิพิธ์ ที่ได้ช่วยเหลือรักษาไว้ ให้ป่วยในห้ายหาน ท่านจึงคิดสร้างพระเขี้ยวแก้วไว้บนยอดเขาตะเกียบ ทำได้แต่เสาตั้งได้ชั้งไว้บนยอดเขาสูงสุด มาลงมาภาพเสียก่อนและทำมั่งใจจะทำศิลาธิร์ไว้ว่า “สมัยหนึ่งมีพระมหารูปปีนไปป่วยฯ ให้วัดพุทธคยา กลับมาเมืองไทย ป่วยในหลวงและพระราชนิพิธ์มาพบพ่อรักษาที่กรุงเทพฯ จนหาย จึงทำศิลาธิร์และพระเขี้ยวแก้วไว้เป็นที่ระลึกเพื่อทดแทนพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงอุปถัมภ์ ต่อท่าน”

ซึ่งแผนการทั้งหมดเพียงแต่ปั้นฐาน บนเขachtegeib ยังไม่บรรลุเป้าหมาย ท่าน อาจารย์สุด ใจมากบันทึก กีมานรากพะเสียก่อน พ.ศ.2514 ทำศิลาธิร์ พ.ศ.2515 มีพระ อาจารย์ฉลอง ออย อ.ท่ายาง ซึ่งเป็นลูกศิษย์ ขณะนี้ทราบว่าเป็นเจ้าคณะอำเภอท่ายาง เป็นผู้ จัดงานศพให้ท่าน เพราะท่านคล่องเคราะพนับถือท่านอาจารย์มาก วันเผาศพเดือนเมษายน 2515 ผู้เล่าที่ไปงานไม่ทราบว่าใครสังกัดไปให้มีหลวงพ่อปูน (เจ้าคุณ เจ้าคณะอำเภอบ้าน ลาด) เพชรบูรี ซึ่งชอบเคราะพนับถือกับท่านอาจารย์เก่าแก่ ตั้งเมรุเผาร่องหลังศาลาพิชัยญาติ หน้าศาลาปฏิบูรณ์ดียวันี้ พระเขี้ยวแก้ว เป็นแก้วเท่าแขนยาวประมาณ 30 เซนต์ ยังอยู่ เขachtegeib ไม่ทราบว่าอยู่ที่ใด

มีปอนดินอยู่ 2 แห่ง ซึ่งบ่อนางงาม ออยด้านตะวันออกศาลาพิชัยญาติ และปอร์วันเด็ดๆ ออยข้าวมือตรงทางรถขึ้น ตรงหัวเขายังคงศาลาหง่างพ่อปากน้ำ ส่วนพระบาทสี่ร้อยนั้นสร้าง ก่อน 2484 เป็นของเก่าแก่คู่กับด้วยมา ไม่มีเงก แม่คุณลำยอง ตาย ตลาดหัวหิน มาช่วยอุปถัมภ์ วัดตลอดมา

อาจารย์ใช้ความพยายาม บำรุงสร้างวัดต่อจากอาจารย์สมัยเก่าทำไว้ พระที่อาจารย์ ให้บูรจุไว้ด้วย (เรื่องนี้ไม่ทราบ ทราบแต่เมืองนอกให้ทราบภายหลัง)

พระบาทสี่ร้อยเป็นรอยพระบาทเจ้าทั้ง 4 พระองค์ มาเหยียบไว้ช้า ๆ กัน ของจริง อาจารย์สุดบอกว่าอยู่ที่ในป่าเชียงใหม่เข้าไปแล้วมาก (เรื่องนี้แม่คุณเล่าก็เชยได้มีผู้บอกให้รู้ ว่าพระบาทสี่ร้อยจริงอยู่ในป่าลึกเชียงใหม่เช่นกัน) ซึ่งเป็นรอยพระบาทของพระกุสินโธ 2 รอย พระบาทของพระโก นาคมะโน 3 รอย พระบาทของพระกัสสะปอพุทธ 4 รอยของพระโค ตะไมพะพุทธเจ้าของเรา โดยเป็นรอยพระพุทธบาทของพระเจ้าสี่พระองค์ จึงได้นามเรียกว่า พระบาทสี่ร้อย ได้ทำจำลองขึ้นที่หลังคดเขachtegeib ถ้าจำไปผิดต้องเป็นปี 2500 แผ่นคอน เพาะ

ปี 2500 ได้จัดงานฉลอง 2500 กัน 3 คืนที่เข้าตะเกียง โดยผู้เล่ากับท่านอาจารย์เป็นผู้จัดทำขึ้น สมัยนั้นหลวงพ่อละม้าย วัดหัวหิน เป็นเจ้าคนนายอำเภอ จัดงานบันยอุดเขา มีเต้าแก่ชูปิ๊กตลาดพลูกรุงเทพฯ กับพากเพชรบุรี เป็นแม่งานช่วยทั้งเงิน ช่วยทั้งคุณงาน

ชาวเข้าตะเกียงก็ช่วยมาก งานฉลอง 25 ศตวรรษ ทางวัดพิมพ์ของมาก ผู้เล่าเป็นคนไปโฆษณาในบ้านๆ อาทิตย์โดยเดินทางไปงานฉลอง 2500 โดยแยกพรีไปรย์ทั่วไปเด็ก ๆ เก็บกันดียังกะโปรแกรมหนัง ไม่ต้องแจกที่ลักษณะ ใช้แจกแบบไปรย์ทั่วไป ครั้นถึงวันงานคราวๆ มากันก็ถือของมาให้ ได้เงินมากมาย ผู้พูดขณะนั้นเป็นคนวิ่งดิดต่องาน ใช้เงินไม่ขั้น บางขันงานด่วนรถธรรมดามันช้าซึ่งไม่ได้ ต้องรถเครื่องถึงกับอาจารย์ออกปากว่าท่านสายใช้เงินเก่ง เรายุ่งเข้าตะเกียง อุญญ์แบบครอบครัวเดียวกัน โดยอาจารย์เก็บเงินคนเดียวพวกเรามีเงิน การจัดงานบันยอุดเขายากมาก น้ำดั้งจังจานงานหาบชั้นหาบละ 10 บาท เอาขึ้นไปใช้งาน ใช้คุณงาน 20 กว่าคน ของใช้ต่างๆ ต้องจ้างคนชั้นชั้นไปบนเข้าทั้งสิ้น ต่อมากับมีทางรถยนต์ขึ้นไป

การสร้างทางรถยนต์ขึ้นบนเขา มีอาจารย์สุด และเనรราช เนறรวยกับพื้นดง เนนราษฎร์ กับพื้นดง ช่วยกันทำงานเป็นทางให้รถยนต์ขึ้นได้

พระอาจารย์สุดเป็นคนรู้ปั่นจักรยาน ห่มจีวรทราบทรงงามมาก ร่างสูงระหงษ์ เล็กเพรียว ตากลม เสียงดัง หัว คำ หัวเราะเก่ง

ท่านอาจารย์เป็นพระที่มีธรรมะสูง มีระดับจิตสูง ท่านเล่าระยะตอนที่ท่านเดินทางจากพม่า บุกป่าจะไปอินเดียไม่ได้จันช้าวเลย 45 วัน ท่านเล่าว่าขณะเดินทางเข้าไปในป่าที่แรกเดินลึกเข้าไปฯ ขามันไม่ยอมก้าว มันกลัว เพราะการเข้าไปอันตรายมีแต่จะตายลูกเดียว ท่านว่าพอเข้าป่าลึกไปเกิดกลัว แต่จะยังไงก็ตามท่านว่าจะไม่ถอยหลังเด็ดขาด ใจถึงอยู่แต่ขาไม่ยอมก้าว

ปลุกยомตามบุญอินเดีย

อาจารย์ท่านเล่าว่าขณะนั้นจิตมั่นกลัวตาย ท่านใช้มีสุน ตือย้อมตาย ท่านเล่าว่า พอกหันปลุกภัยมณฑลไทยได้ เนื่องไม่มีรู้มั่นมาแต่ไหนมากما จีวรเปลี่ยนใจไปหมดถึงขนาดบิดน้ำหนึ่งอีกทีเดียว ท่านว่าพอดีจิตมั่นปลุกภัยแล้วที่นี้ไม่กลัวอะไรเลย เสือช้างก็ไม่กลัว กลัวตายก็ไม่มี เดินบุกเข้าป่าอย่างไม่หวั่นอันได้ทั้งสิ้น อนองตรงในนี้ก็ได้ทั้งนั้น ไม่หวั่นอะไร 45 วันไม่ได้กินอะไรเลย อุญดังคนตายแล้วจริงๆ ท่านว่าเสืออยู่ห่าง 4-5 เส้น หรือน้ำอยู่ห่าง 5 เส้นท่าน

รู้ได้ว่ามีเสือหรือมีน้ำ ผู้เล่าถามว่ารู้ได้อย่างไร ท่านว่ารู้ได้เพราะจะมูก และท่านเล่าว่าขณะเดินอยู่กลางป่า สถานที่สำคัญดังๆ ในอินเดียที่ท่านจะไปท่านมีนิมิตรุหุมด พ้อไปถึงจริงๆ ท่านเข้าไปได้สบายนเมื่อนสถานที่ที่ท่านเคยมาชั้นนั้น และบางที่ท่านก็เล่าว่า ท่านเคยหายไปโดยที่ญาติไม่สืบทอดมาเข้าฯ ท่านจะหายดูเหมือนด้วชั้นนั้นมีเงียบอะไร สมมุติว่าเงินในกระเป๋า เจ้าเมืองท่าไม่ท่านก็หายได้ มีคนมาให้ฟัง

กิจปลีกกลัวยในอินเดีย

ท่านไปถึงอินเดียก่อนจะถึงยังอยุ่ในป่า พนพากพม่าส่วนทางมาพากพ่อค้าเกี่ยวน พากพม่าเห็นพระในป่าองค์เดียวตกใจมากันนักกว่าเท่าดาวรุ่งอะไร พากพม่าเอาอาหารไปถวายสำรับหนึ่งท่านจันเกลี้ยงเลย ไปถึงอินเดียต้องไปขอทานจัน ท่านว่าไปคนเป็นเพื่อนกับพากขอทาน ขอทานอินเดียพูดอังกฤษเก่ง ความรู้สูงๆ ก็มี อาจารย์พูดอินเดียเก่ง อังกฤษก็พูดเก่ง ท่านว่าบางที่ที่วัดไม่มีอะไรทาน เห็นแขกจะเอาปลีกกลัวไปเททิ้ง ท่านไปขอรับอาหาร เอาไปเทเอง ไปนั่งจันปลีกกลัวสบายนไปเลย ท่านว่าบางที่ไปขอขันปลีกกลัวหัวอ่อนไปเททิ้ง เอาจากอ่อนฯ ไปนั่นแก่นิว ท่านเล่าลำบากมาก

ท่านว่าไปถึงทะเลเดคงุกษาจับส่งกลับมา ท่านเคยเอามาพาสปอร์ตมาให้ผู้เล่าคู่เป็นภาษาอังกฤษทั้งนั้น

ภารนาอยู่ที่พุทธศาสนา

ท่านเล่าว่าขณะจำพรรษาที่พุทธศาสนา ท่านเตรียมแบ่งมันไว้มากๆ พอกตอนเข้าท่านอาฝาบารตรไส้น้ำตั้งไฟ ทำแบ่งมันจันเสีย แล้วไปนั่งลงที่พุทธศาสนาทุกวัน จนแยกสองสีว่าพระองค์นี้อยู่ได้อย่างไร ไม่เห็นกินอะไร แท้จริงทำแบ่งมันจันเสียแล้วทุกวัน ท่านเล่าว่าอยู่ที่พุทธศาสนา พากพม่าชอบมาไหว้พระที่พุทธศาสนามาก คนรวยทั้งนั้น ท่านพูดพมาได้ เช้าก็ถวายเงินบ้างได้พอกาศย ท่านอยู่อินเดียหลายปี ท่านว่าที่ปรินิพพานขององค์พระพุทธเจ้า ครรภ์ไปไหว้เมื่อแต่ร้องให้คิดถึงพระพุทธเจ้ากันทุกคน อาจารย์ท่านไปไหว้ครรภ์ให้คิดถึงพระพุทธเจ้า เช่นกัน อัศจรรย์

พม่ายกถูกสาวให้

ท่านอาจารย์สุดใจยกบัณฑิต ตอนพักในประเทศพม่า มีเศรษฐีมาเคารพนับถือมาก มีเศรษฐีครอบครัวหนึ่งเห็นอาจารย์งาม และถูกชะตา จึงทำพิธียกถูกสาวให้ โดยจะให้ท่านสึก วิธีของพม่าเข้าคือ เข้าจดข้าวของมากมาย พ่อแม่และญาติพากันทำพิธีของให้ล่าสัก ท่านอาจารย์ท่านว่า ตกใจ และคิดว่าจะทำใจนั้น จะรับก็ไม่ได้ จะไม่รับก็เข้าเป็นเงื่องระดับเศรษฐี ไม่ทำพิธีแล้ว ถ้าไม่รับก็จะเสียหน้าเข้า เลยตกลงว่าต้องรับขันนิมนต์เศรษฐีพม่า พ้อรู้ว่าอาจารย์รับขันนี้แล้ว ดีใจมากให้ช่างวัดตัวตัดเสื้อผ้าหันที่

พอพอกลับไปกันหมดแล้ว อาจารย์ท่านว่า ท่านนั่นคิดนอนคิดหาทางออกอยู่ 3 คืน คิดอย่างไร เท่าไหร่หาทางออกไม่มี พอกลับที่ 3 สุดปัญญา ท่านว่ามีอีกทางเดียวสุดท้าย คือ อธิษฐาน ท่านเลยใช้วิธีอธิษฐานว่า ถ้าหมดบุญก็แล้วแต่กรรม แต่ถ้าไม่หมดบุญก็ขอร่วมมีศีลธรรมจนชูช่วย พ้ออธิษฐานแล้ววนอนพักหลับไปได้นอนอยู่บังเอิญมีคนมาเคาะประตูปลูกให้ ตื่น อย่างเร่งรีบ พ้อเปิดประตูออกมานานให้เศรษฐีกับกว่า เศรษฐีขอให้ท่านรีบหลบไปก่อน โดยทางการเข้าจะจับพระรูปหนึ่ง กลัวจะมาจับเราผิดไปด้วย และมองเงินค่ารถเรือให้พร้อม อาจารย์บอกตัวเองว่าโชคดีแล้ว ท่านออกจากที่พักเตรียมตัวไปเลย และไม่กลับไปหาอีกเลย เรื่องอธิษฐานนี้ท่านว่าได้ผลดีมาก ตอนท่านบุกป่าไปลือนเดียว ก็อธิษฐานยอมตาย ก็พระคุ้มครองทำให้ได้พบธรรมะขั้นสูง ชนิดผ่านขั้นตายก่อนตาย

เช่นนี้เองผู้เล่าเคยอยู่กับท่านอาจารย์ โดยไปศึกษาธรรมะกับท่านสมัยนั้น สังเกตว่า อาจารย์ป่วยเท่าไหร่ตาม แต่ท่านไม่เคยยอมพักผ่อน พาเด็กพาเนறพาระ คืออาทิตย์ทำงานบุกเบิกเข้าจะเก็บทุกวัน ท่านว่าทำโดยไม่เห็นแก่ตัว การงานขุดเกลากำแพงหินแก่ตัวได้ชั้งดယัด ท่านว่าเราต้องมีใจสูงกว่าเรื่องการใจเป็นเรื่องของมันเรามีจิตใจสูงกว่าเรื่องหั้งหมดแล้ว ก็ไม่มีปัญหา

อาจารย์พิจัยพิสุราภรณ์

ท่านเล่าว่า ไปพักถ้ำที่ภูเขาสุราษฎร์ ซึ่งผู้เล่าเองจำไม่ได้ว่าชื่ออะไร คือขณะท่านพักนอนในกรดปراภูว่า มีเสียงคนเดินพุดคุยกันมาที่ท่าน เข้ามานาท่าท่าน เมื่อมีแขกมาหากัน ก็ลุกขึ้นรับแขกคุยธรรมะให้ฟัง ปราภูว่าญาติโยมทุกคนที่มาฟังธรรมะชอบใจธรรมะกันมาก อาจารย์ท่านก็เทคโนโลยีเพื่อคนเก็บสร้างพวากภัลลับ พอแขกกลับท่านก็ลืมตาปراภูว่า

ข้าวเราນั่งคุยกันทั้งคืน ต่อกันพอกันนี้มาเสมอ ๆ ทุกคืน มาคืนหนึ่งพวากภัลลับมาบัง โดยบอกว่า ผู้หันถูงเข้าชมขอบว่าท่านเทคโนโลยีมาขอฟัง ท่านก็ลุกเทคโนโลยีให้ฟังอีกตามเคย พอเขากลับຈวน ส่วน ท่านก็ลงเทคโนโลยีลืมตาทั้งคืน พวากภัลลับฟังเทคโนโลยีทั้งคืน

ผีผู้ช่วยทดลอง

นาคีนหนึ่งมีเสียงเสือคำรามสนั่นหัวร้อนในป่า ท่านว่าเสียงเสือนี้มีอำนาจมาก เป็นถึงขนาดอาจารย์ยังขี้แพก ท่านเล่าว่าห้องมันปั่นป่วน เกิดปวดห้องถ่ายทันที ไม่มีที่ถ่าย จะลงมาก็กลัวมัน ท่านเลยอาศัยนาคตราชเป็นกระโน่นถ่าย ท่านอาจารย์ว่าห้องปั่นป่วนขึ้นอีกหมด ไส้หมัดพุงเลย เสียงของเสื่อมีอำนาจมาก พ้อรุ่งเข้าท่านลงมาดูข้างล่างหน้าถ้า ไม่เห็นมีรอยเสื่อมากินสัตว์อะไรเลย ท่านเลยคิดว่าพวากโน้มร้ายมาก ท่านเดินไปปูคุตามในถ้ำปراภูว่ามีหม้อใส่กระดูกตั้งอยู่มาก ต่อมากองยังมีพวากภัลลับมาฟังธรรมะกลางคืนอีก ท่านก็แสดงให้ฟังตามเคย แสดงว่าดวงวิญญาณมีจริง

เทวตามาใช้ค่าถ้าที่แม่สอด

ครั้งหนึ่งอาจารย์เล่าว่า ท่านทำกระตือบพักอยู่ที่แม่สอด จ.ตาก กลางคืนมีเทวดามานบอกรหง่านว่าจะมีใจมาปล้น เทวดาว่าไม่ต้องกลัวจะให้ค่าถามหาจังกันใจ อาจารย์บอกว่าเราเป็นพระนักปฏิบัติ ไม่ใช่ค่าถา เทวดาบอกว่า ไม่ใช่ก็ไม่เป็นไรแต่ใจดีไว้ที่ข้างฝาภัย ให้ได้ อาจารย์รับไว้ ซึ่งคืนต่อมาพวากใจมาปล้นจริง ๆ ท่านอาจารย์ตอบหย่อนด้วยล้อเลียนให้ถูกใจ หลบอยู่ที่โคนต้นกล้าวย แปลงอัศจรรย์พวากใจยืนจังหنمดทุกคน ไม่ไหวติง อาจารย์ท่านเล่าว่า ท่านรอคุณจนร่วมแสง ท่านเลยนึกในใจว่า ใจพวากโน้มร้ายไม่ไปกันสักที พอท่านนึกให้มันไปพวากใจคล้ายรู้สึกเดินกันมากกว่ากันไปหมด ค่าถานั้นก็ไม่มาก คือ (ยะระหว่างเทวดา) 5 คำเท่านั้น และเทวดายังให้ค่าถามีน้อยไม่ออกอีกสองตัว (บริวัด) แปลงว่างดเว้น และอาจารย์มีค่าถาดี ๆ อีก 2-3 บทว่า

1. นะยะกะพะ นะยะกะพัง นะยะกะอัง วิหังสะเร กันอันตราย เมตตามหานิยม

2. อัตถายะ หิตายะ สุขายะ เมตตาและกันอันตรายของดีอาจารย์ให้ไว 4 บท

สอนธรรมะที่วัดอรัญญิก พิมพ์โลก

สมัยนี้น่าวัดนี้มีเมืองพุทธศาสนาพันธุ์มากพร้อมเจ้าอาวาส สัญญาจะเกียบแล้วพากนี้ท่านข่าวยังพากันติดตามมาพักฝึกธรรมะกับท่านอาจารย์อีก มาอยู่นานเช่น ธรรมะของท่านอาจารย์ ใช้ทางวิปัสสนาปัญญา โดยใช้คิดจนเห็นชัด ว่าเป็นเรื่องของมัน เป็นเรื่องของธรรมชาติมัน ไม่มีของเรา เช่นเน้นให้เข้าใจสภาพที่มีการรู้เอง ว่างเอง สงบเอง เฉยเอง จำเอง ลุทุกข์เอง เรื่องของมัน เป็นการสอนให้ฝึกด้วยสักการะทิภูมิ คือความเห็นว่าเป็นตัวตน

โดยแต่ก่อนจะได้ ก็เห็นเป็นตัวเราของเราทั้งหมด ท่านจะเน้นหนักไปทางฝึกให้หัดถอนสมมุติปัญญาติก่อน ท่านจะให้หัดเรียนคำสมมุติปัญญาติก่อน ในกระบวนการหรือในกระบวนการ ถ้าได้ เช่นคำสมมุติว่า เราเดิน เรายัง เรายอน เรายิน เรายิ่ง ที่นี่ท่านจะแนะนำให้ลับคำว่า เราออกเสียงหมวดจะเหลือแต่เดิน นั่ง นอน กิน ไป มา โดยไม่มีเรา เพื่อจะให้เราทราบฐานที่ เป็นของตามกฎของมัน เดินเอง นั่งเอง นอนเอง ฯลฯ เรื่องของมัน ซึ่งเป็นลักษณะของการละ ชี้ทิภูมิ ความเห็นว่าเรา

ต่อไปท่านสอนให้หัดถอนสมมุติทางความรู้สึกนึกคิด เช่น ตาเห็นรูป ถ้าตัวเองว่าใครเห็น ถ้าว่าเราเห็นก็บอกว่าซึ่งเราเป็นภูมิตัวตนแล้วจะมีใครเห็น โดยที่เห็น ที่ฟัง ที่นั่ง ทั้งหมดนี้ ซึ่งล้วนแต่เป็นการเห็นของ นั่งเอง ได้ยินได้ฟังของทั้งหมดโดยไม่มีเรา เป็นเรื่อง ของมันทั้งหมด ถ้ามีความเข้าใจเรื่องเดียวอย่างอื่นเหมือนกันหมด

โดยอย่างไปสมมุติมันขึ้นมา เช่นเราเกิด เรายัง เรายัง ถ้าเข้าคำสมมุติออกเสียง และอย่างปุจจอยาคิด อุปนิชด ฯ จะเกิดปัญญาเห็นชัดว่าไม่มีเราเกิดแก่เจ็บตายได้ ที่เกิดแก่เจ็บตาย ซึ่งล้วนแต่เป็นเรื่องของมันทั้งหมด เหลียวความเข้าใจเรื่องความไม่เกิด ไม่แก่ไม่เจ็บ ไม่ตายที่เกิดแก่เจ็บตายเป็นเรื่องของมันทั้งสิ้น ต้องศึกษาตั้งแต่ท่องหลัก เรื่อง รู้เอง ว่างเอง เฉยเอง ก็ได้เจ็บตายของ ลุทุกข์เอง เรื่องของมัน และเรียนเรื่องเรานั่งเรานอน เรียนลบคำว่า เราออกเสียง จนมีแต่นั่งเอง นอนเอง เรื่องของมัน ไม่มีเรานั่ง ไม่มีเรานอน มีแต่เรื่องของมันนั่ง นอนนอนเองเรื่องของมัน เป็นวิธีการละสักการะทิภูมิ ความเห็นว่าเป็นเรานั่งเรานอนจะหมดไป ซึ่งถ้าไม่หัดศึกษา ท่องบ้างจะไม่เข้าใจและทำยาก เช่นทำงาน ถ้าคิดว่าเราทำงานก็จะมีเราทำงาน ถ้าคิดว่าเรื่องของมันทำเอง กายใจมันทำเอง สถิติปัญญา ก็เรื่องของมันเอง แม้ทุกอย่าง ในภายใต้ก็ให้ถือว่าเรื่องของมันทั้งหมด คำว่าเรื่องของเราก็จะไม่มี เป็นการละสักการะทิภูมิ ความเห็นว่าเป็นตัวตนดังกล่าว

ทำงานโดยไม่เห็นแก่ตัว

ท่านอาจารย์แม้จะป่วยเสมอๆ แต่ไปทำงานทุกวันโดยนั่งคุ้มงาน ผู้สั่งงานกล้าดื่นก็ติดธรรมะ ท่านร่วมกับท่านอาจารย์อีกคนได้มีเดินอนทั้งคืน อาจารย์จะบอกว่าไม่ได้เดินอนส่วนผู้เล่ามาเรียนธรรมะกับท่านขัดข้องข้อใด ไม่เข้าใจจุดใดก็ตามพูดคุยกันตอนขณะทำงาน บางขณะกลางคืนก็คุยธรรมะให้ฟัง ทำใจให้สูงกว่าเรื่องเป็นจุดสำคัญแบบอดข้าว 45 วัน ตลอดเดือน ผ่านป้าจากพมาไปป้อนเตียด ต้องใจสูงกว่าเรื่องผ่านน้ำตาลาย จิตใจจะหลุดพ้นแม่พระพุทธเจ้าของเราก็ยังต้องมีใจสูงกว่าเรื่อง วันตรัสรู้ที่นั่งโคนโพธิ์อิฐฐานจิตถ้าไม่ได้ตรัสรู้ ข้อนั้นไม่ลูกเลยเป็นลักษณะมีใจสูงกว่าเรื่อง เพาะะนั่นอาจารย์จึงทำงานคุ้มงานนั่งอยู่ที่ทำงานทุกวัน โดยถือว่าการทำงานคือการปฏิบัติธรรม ทำงานโดยไม่เห็นแก่ตัว การทำงานชุดเดลากาสามเห็นแก่ตัวได้ดีมาก ทำให้ใจสูงกว่าเรื่องไม่กลัวตาย ทำโดยไม่มีตัวทำ มีแต่เรื่องของมันทำ

ธรรมชาติเป็นเอง เรื่องของมัน

ท่านอาจารย์สอนว่าขันธ์เป็นของขณะนี้อย่างไร ยอมให้แล้วแต่มันจะเป็นไป รู้ว่าจะให้เป็นไปตามใจเราอย่างไรไม่มี รู้ไม่ยึดไม่หมายเรื่องของมัน อย่างไปหมายเป็นเรื่องของเรา

เรื่องของมัน

อาจารย์แนะนำเมื่อปลงปล่อยวางว่าเรื่องของมันได้ เรื่องของเราก็จะไม่มี ลักษณะเห็น ลักษณะรู้สึกว่าเรื่องของเราเสีย จะอะไรก็ตามให้ถือว่าเรื่องของมันทั้งหมดก็ไม่มีปัญหา

รู้ขันธ์เป็นเอง

อย่างว่าท่านอาจารย์แนะนำให้เขียนคำว่า เราเกิด เรายัง เรายัง เราทำงาน เรายา ชอบ เรายัง เรายัง เรายอน เรายืน เรายืน เรายุก เรายุก ฯลฯ แล้วท่านแนะนำว่าลองลบ คำว่าเราออกไปเสีย เช่นกัยเรา ลบตัวคำว่าเราออกก็ไม่มีตัวเรา มีแต่กายสักแต่ร่างกายเป็นเรื่องของมันเอง คือถอนสมมุติว่าเราออกไป ก็มีแต่เรื่องของมัน นั่งเอง นอนเอง ทำงานเอง สถิติปัญญา ก็ของ

มันเอง สุขทุกข์ของ แก่เจ็บตายเอง เรื่องของมัน แม้ทุกข์ทุกข์ของเรื่องของมันเลยพ้นทุกข์ เรียก ว่ากลับหน้ามีหลังมีนี้เอง ทุกข์อยู่ตั้งแต่การทันทุกข์ก็อยู่ที่ตรงนั้น ทำนั้นจะว่าการพ้นทุกข์ ก็คิดว่าทุกข์เป็นเรื่องของมัน จะมีคราทุกข์ เราไม่มีทุกข์ เพราะเมื่อเราไม่มีแล้ว ทุกข์จะมีอย่างไร มีก็เป็นเรื่องของมัน นี้เป็นแนวทางลักษณะการพ้นทุกข์ง่าย ๆ ไม่ต้องไปหาการพ้นทุกข์ให้ยาก สมญุติว่าเรามีการเป็นทุกข์ ถ้าสอนสมญุติว่าเราออกไปแล้ว ทุกข์ก็ไม่มี ตรงนี้แหละอาจารย์ ว่าจุดพันทุกข์นี้เอง อาจารย์จึงไม่กลัวตายบุกเข้าป่าไปอินเดียด้วยตัวเอง 45 วัน ไม่มีปัญหาเรื่องของมัน สุขทุกข์ แม้จะตายก็เรื่องของมัน ชั่วมัน

จึงมีคำว่า รู้เอง ว่างเอง สงบเอง เฉยเอง จำเอง สุขทุกข์ของ แก่เจ็บตายเอง เรื่องของมัน ยอมให้แล้วแต่มันจะเป็นไป รู้ว่าจะให้เป็นไปตามใจอย่างไรไม่มี รู้หมดตัวเกิด รู้หมดตัวตาย รู้หมดตัวทุกข์ เห็นการเกิดมีลักษณะอย่างนี้ ๆ เห็นการไม่เกิดลักษณะอย่างนี้ เห็นการมี เรากลายมีลักษณะอย่างนี้ เห็นการที่จะไม่มีเราแก่เจ็บตาย มีลักษณะอาการอย่างนี้ ทำใจ ทำสติ ปัญญาแบบอย่างนี้ ใจจึงจะสูงกว่าเรื่องนี้ได้เรื่องของมัน

ธรรมะแตกที่เพชรบูรี

ผู้เล่าขอเล่าประวัติของท่านอาจารย์สุด โฆษณาณฑิต ต่อท่านเล่าไว้ตอนที่ท่านมาพัก จำพรรษาที่วัดเกาะแก้ว ไม่ห่างวัดศาลาหมู่สี่ อ.บ้านลาด อยู่ในสวนมะนาว ระหว่างป่าเป็น กับวัดศาลาหมู่สี่ เป็นที่สบดี มีหมอดันทร์ ผู้ใหญ่ท่อง พ่อท่านเสี่ยง หลวงตาเจ้า มากما คุณแวนนัสนิจธรรมะ อาจารย์ท่านว่าธรรมมันแตกความรู้มันเกิดพุทธธรรมคนติดอกติดใจ ผู้คนหลงใหลกันมาฟังธรรมะมากมาย ท่านว่าหนึ่น้ำหน้าทั่ว คณัจลุบันนำกัน อาจารย์ท่านว่า ท่านคุยธรรมะอยู่กับญาติโยมที่ศาลา แต่จิตไปสงบอยู่ยอดไม้

ถ้าท่านเสี่ยง เขาจะเก็บ

ที่หัวเข้าจะเก็บมีถ้าอยู่แห่งหนึ่ง เป็นสถานที่สงบวิเวกเดียว ห่างผู้คนนักตากอากาศ ไปไม่ถึง ท่านเสี่ยง ลูกผู้ใหญ่ท่อง เพชรบูรี บ้านเกาะแก้วนั้นเอง อาจารย์ร้องปูทอง ๆ สนใจ ธรรมะ ท่านเสี่ยง เรียนสูงจบ ม.8 แต่ฟังธรรมะของท่านอาจารย์เลยไม่ทำงานบวชจนตายที่ถ้าเข้าจะเก็บ เนื่องถ้าท่านเสี่ยงมีถ้าเล็ก ๆ หลีกเรือนอีกแห่งหนึ่งซึ่งไม่มีครุภักรังสัก 3 เมตร

วงกลมอาการดีถ้ามีเตียงไปตั้งนอนภาวนาสบายนินชาฯ ที่ตอกหน้าถ้าทำสำเร็จแล้วมากาก มีประกายแล็บ ๆ เมื่อันเพชรพลอยมีมากมาก

ฉลอง 25 ศตวรรษ 2500 มีงาน 3 วัน 3 คืน บนยอดเขาตะเกียง

มีพระรองอสเตรียมมาพัก

ประมาณ พ.ศ.2499 หรือ 2500 มีหญิงสาวขอสเครีบสูตรชาวดาน้ำขอพักการเดินเที่ยว ครอบโลก พักอยู่นานไปเป็นเดือน อาจารย์ต้องเลี้ยงขนมปังทุกวัน พากเราเลยพลอยเป็นฝรั่งอัน ข้มปังตอนเช้าทุกวันไปด้วย ฝรั่งทานก้อนเดียว เราชั้น 3 ก้อนจึงอิ่ม ฝรั่งชอบธรรมะ เราเลย พลอยเรียนภาษาฝรั่งไปด้วย แต่พังคูขาดพูดเหมือนพังยก

รุ่นบุกเบิกเขาตะเกียง

รุ่นแรกมีอาจารย์องค์เดียว ต่อมามีผู้เล่ามาแต่เพชรบูรีวัดศาลาหมู่สี่ อ.บ้านลาด อีก 1 รุ่ป มาเรียนธรรมะกับท่าน มาเรียน น.ธ. โน น.ธ. เอก ได้ที่เขาตะเกียง 2499 สอบ น.ธ. เอกได้ ที่วัดหัวหินสมัยหลังพ่อ老子 เป็นเจ้าอาวาส หลวงลุงอ้วน เป็นรองมหาเสริม เป็นเลขานุมา

อาจารย์กับผู้เล่าอยู่กัน 2 คน ทำงานด้วยศึกษาธรรมะไปด้วยเรียนไปด้วย หน้ามรสุม ต้องปิดกันที่ทักษิณดีกันมรสุม บินตามหาดรัหวบเป็นติ่งไปทุกวัน อาหารพอเป็นไปได้ ชายทะเล "ไม่ดี ต่อมามีเน่นราช เอกเด็กชายอาจารย์แต่เข้าห้องน้ำบวชและที่หัวหินเนื่องจากอยู่ด้วย เนรา อาจารย์เทียบเท่า ม.8 เข่นกัน อาจารย์สอนอังกฤษให้เรารู้ภาษาอังกฤษได้พ้อใช้ไป รับน้องชายเน่นราชซึ่งสมรายนามบวชอีกคนอยู่ด้วย ต่อมามี เน่นขวัญ เน่นสันต์ พื้น้องมาอยู่ อยู่กับช่วยกันพัฒนาเข้าจะเก็บ พากเนรนี้มาทำงานแข็งแรงมาก ช่วยบุกเบิกทำถนนขึ้นเขา ตะเกียงนี้ใช้งานได้ จึงเป็นงานหนักมาก เป็นงานมหาศุลที่ต้องใช้ความมานะบากบั่นมาก และทำกันนานนานมาก อาจารย์อาศัยเครื่องทำไฟเทาไว้แจกเงินให้ชาวบ้าน เด็กเลยมีกำลังใจทำ

พากญาติโยมทางกรุงเทพฯ มีเต้าแก่ชุบปี ตลาดพุ น้องชายเจกเหลียง ท่ายาง เพชรบูรี มากพาลูกน้องจากกรุงเทพฯ มาช่วยงาน ทางเพชรบูรีมีหมอดันทร์ ปูทอง มีมากจำชื่อ

ไม่ได้มีความช่วยเหลือทางวิชาการทั้ง 2 คนนี้เองมาช่วยทำงาน มาช่วยทำครัวอาหารข้าวของ มาทำเอง แฉเชิงแต่เกียบก็มีมาก จำไม่ค่อยได้ มียอมเลิก โอมเขียน พี่จี คุณประยูร ตาโปรด ตาช้ำ โอมสมวิช แม่รำไฟ แม่ซื้อไวร์ลีมแล้วอยู่ไฟให้เหลาไวร์ลีทางบ้านหัวดอนก็มีมาก โอม ตวน สงขันน้ำหัวทั้งปี

ผู้เล่าจากท่านอาจารย์มาตั้งแต่ 2500 เที่ยวอยู่ป่าเขา เชียงใหม่ เยี่ยงราย ภาคเหนือ ได้เที่ยวทั่ว หนองตามป่าข้ามภูเขา ขณะนี้ปักหลักพัฒนาที่นครพนม วัดพุทธบาทสีร้อย ต.หนองญาติ อ.เมือง ไม่มีโอกาส sama ช่วยพัฒนาเชิงแต่เกียบที่เคยรักสุดใจอีกปี พ.ศ.2515 โครงไม้รั่วฝ่า จ.ม. บอกว่าจะเผาอาจารย์ อาทมา ก็ถือโอกาสลงงานศพท่าน มีเจ้าคุณวัดใหม่ ประเสริฐ อ.บ้านลาด มาเป็นประธาน มีท่านชลธรลูกศิษย์เก่าอยู่ที่ ท่ายาง เพชรบูรี เป็นคนจัดงาน ทราบช่วงเวลาได้เป็นเจ้าคณะอำเภอท่ายางแล้ว ไม่รู้อยู่วัดใด

สรุปประวัติอาจารย์สุด โมยบันทิต

ตอนอาจารย์ตายลงสัญชาติ 90 ปีกว่า ไม่ทราบในสุทธิ ท่านจะลงเก็บไว้ที่ไหนหรือ หาย ครั้งหนึ่งอาจารย์ป่วยหนัก ท่านร้องลั่น โอมถามว่าอาจารย์ เป็นถึงอาจารย์สอนธรรมะ ป่วยไข้ทำไม่ร้องลั่น ท่านแก้ร้าเรื่องของมัน ๆ อย่างร้อง ยอดดี เหมือนพระองค์หนึ่งพากป่วย ในสำนักของกนกุณฑ์ ป่วยมากโอมพยายามให้ชัน ท่านรีบกุลีกุลอบอกโอมผู้มาอุปาการวาริน ยามาจะชัน ท่านจันหมด charms เลย พอกคนเขายามาให้กลับไปแล้ว ท่านบอกกับคนช่วยดูแลว่า ทิดเขายาไปเท็งเสีย เป็นได้มันก็หายได้ ไม่จันอีกแล้ว ก่อนคุณป่องดมกลิ่นเขย ครัวโนยมอุปัมภ์มาเข็ดให้ ท่านร้าเรื่องของมันนั่นพอกพิดซ่างมัน จิตว่างจริง ๆ อาจารย์ท่านคิด ว่า มันอย่างร้องกิให้มันร้องเรื่องของมัน ปล่อยไปตามธรรมชาติของมัน

ความตั้งใจของอาจารย์สุด

ท่านตั้งใจว่าท่านเป็นพระต่างประเทศ มาเพื่อบารมีโพธิสมภารามีของพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กับทั้งพระบรมราชินีนาถ ช่วยรักษาโรคพยาธิให้อยู่เป็นสุข จึงอยากจะหา

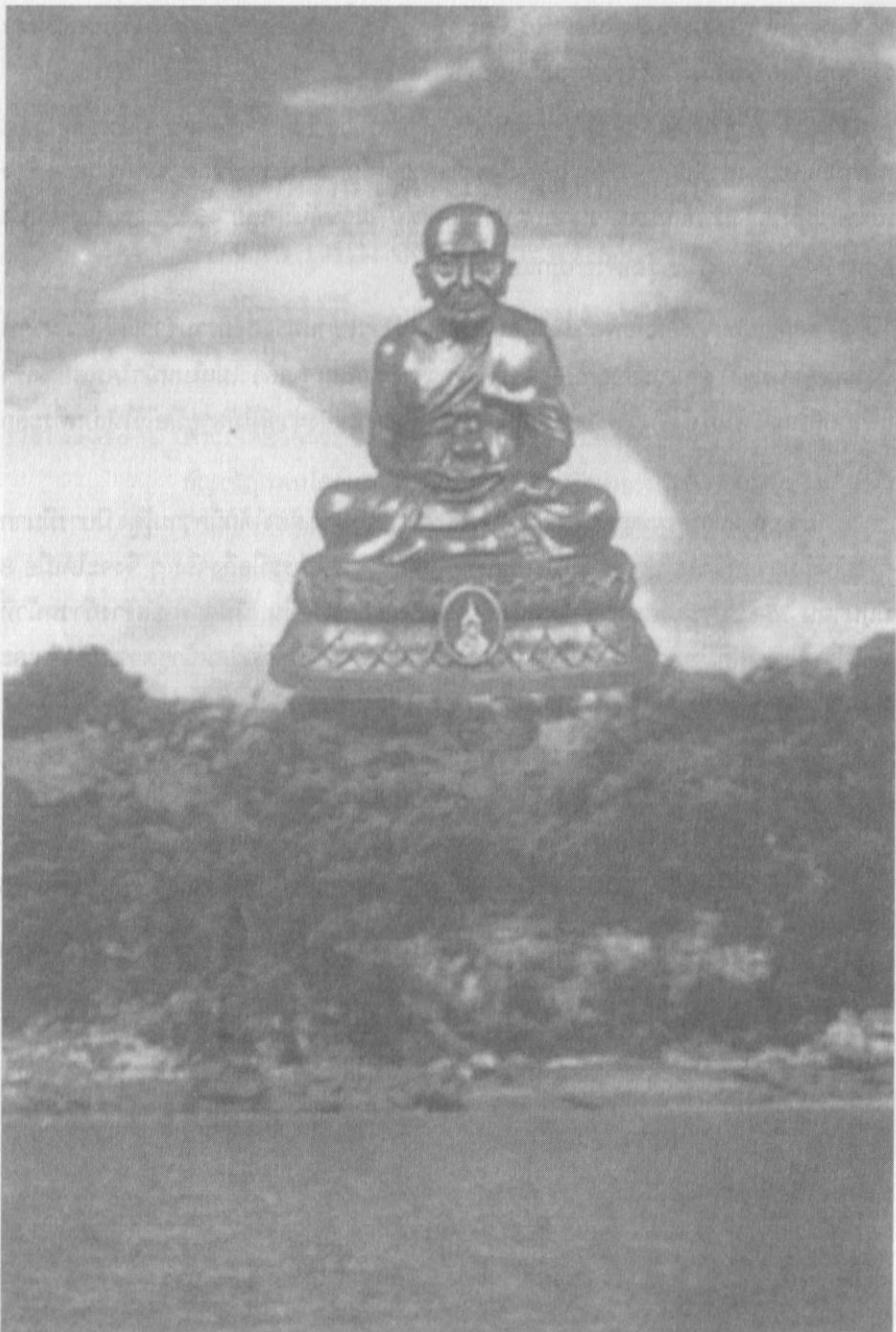
ทางตอบแทนพระบรมราชินีนาถคุณไว้ และสร้างพระเขี้ยวแก้วประดิษฐานไว้บนยอดเขา ตะเกียบ โดยทำเสาไว้ยังชั้งอยู่ ก็มาลงราบที่เดียว

อาจารย์ท่านไม่แก่ เห็นกีปี ๆ ก็เท่าเก่า ท่านรู้ว่าท่านจันยาอยู่ดูดัน ก็น่าแปลงผู้พูด เหล่านี้ก็เคยลองทำจันมา 9 เดือน ไม่รู้ยังไง ตามความเห็นคิดว่าอาจารย์สุด โมยบันทิต ต้อง เป็นพระผู้มีจิตสูงมากแน่นอน ขนาดนุกป่าใบอนเดียว ไม่ฉันอันใดเลย 45 วัน เสือช้าง ป่อน้ำ อยู่ห่าง 4-5 เส้น ท่านรู้ได้ด้วยจมูกแปลงมาก

พอท่านอาจารย์ตายพระ เสนรืออยู่กับท่านไม่รู้ว่าไปกันทางใด ทราบช่วงแต่ตอนแรก “ไปงานศพก็ไม่พบเด็กเงนที่อยู่กับอาจารย์แต่บวชพระกันหมดแล้ว” ไม่เห็นหน้าใครเลย เสร็จแล้วก็ลับนุกป่า ยังผันถึงอาจารย์เสมอ ๆ เม็ดด้วยตัวเองแต่ยังฝาฝืนไม่ลายมือไว้ให้เป็นที่ระลึก แก่โลก

มายุคนี้ท่านพระครูฯ มาพัฒนาต่อเป็นที่น่ายินดีมาก ต้องได้ผู้มีความรู้สูง มีบารมีมาก ๆ อย่างนี้มาช่วยจึงจะโปรด เชิงแต่เกียบใหญ่โดยมาก ต้องพระมือถึงจริง ๆ จึงจะได้เมื่อ 8 มิถุนายน 35 ไปประจำงานกลับมาและเยี่ยมเชิงแต่เกียบ 1 คืน เห็นการก่อสร้างก้าวหน้าที่ สุด รู้สึกดีใจมากที่มีพระผู้มีความสามารถมาพัฒนาต่อ จะได้เป็นที่เชิดหน้าชูตาของชาติ และ ต่างประเทศ ขอช่วยฝาฟักพุทธบาทสีร้อยยกย่องเชิดชูให้เป็นมิ่งมงคลสืบไปด้วย

ผู้เข้า พระครูไพรожน์วารการ (หลวงพี่สาย)
วัดดอนโน้ม ต.หนองญาติ อ.เมือง จ.นครพนม



ประวัติการจัดสร้างสมเด็จหลวงพ่อทวดองค์ใหญ่ที่สุดในโลก ประดิษฐาน ณ วัดเขาตะเกียบ อําเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วัดเขาตะเกียบ สภาพบริเวณวัดเป็นภูเขาริดห้วยไก่ลี้เคียงกับชายหาดหัวหิน มีทัศนียภาพสวยงามมีสภาพกอตั้งเป็นวัดเมื่อปีพุทธศักราช 2475 ปراภูหลักฐานขัดเจนว่า สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีฯ ได้เคยทรงเสด็จพระราชดำเนินมาเยี่ยมวัด เมื่อปี 2477 ปัจจุบันวัดเขาตะเกียบ ได้บูรณะปฏิสังขรณ์พัฒนาวัดให้เจริญรุ่งเรืองเป็นสถานที่ปฏิบัติตาม กิจ และประชาชนพุทธศาสนาได้วิ่งศาสนพิธีกรรมตามประเพณีต่าง ๆ มาขึ้น

วัดเขาตะเกียบ ได้จัดสร้างสมเด็จหลวงพ่อทวดเนื้อหินทรายองค์ใหญ่ที่สุดในโลก หลอด้วยเนื้อสำริด ประดิษฐานบนยอดเขาด้านทิศเหนือของวัด ขนาดหน้าตักกว้าง 9 เมตร 50 เซนติเมตร องค์พระรวมฐานบ่าสูง 17 เมตร เมื่อรวมฐานพระด้วยจะสูง 23 เมตร 50 เซนติเมตร งบประมาณการก่อสร้างองค์พระรวมฐานองค์พระประมาณ 17.5 ล้านบาท การปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณองค์พระใช้งบประมาณ 15 ล้านบาท รวมค่าก่อสร้างทั้งสิ้นประมาณ 32.5 ล้านบาท โดยประมาณ กำหนดการจัดสร้างและแล้วเสร็จประมาณปลายปี 2545

องค์สมเด็จหลวงพ่อทวดองค์ใหญ่ที่สุดในโลกนี้ เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะเป็นแหล่งรวมจุดศูนย์กลางในผู้ครรภานในองค์หลวงพ่อทวด จึงควรขอเจริญพรมาอย่างพุทธศาสนาเพื่อร่วมบริจาคสมบทบุญสร้างในครั้นนี้

สำหรับผู้บริจาคเงินเพื่อซื้อห้องเหล็ก 100 กิโลกรัม เป็นเงิน 5,000 บาท จะได้รับ การจากรักษาอนุญาติอนุญาต แนะนำจะได้รับพระบูชาขนาด 5 นิ้ว 1 องค์ ซึ่งจำลองจากองค์จริง หรือบริจาคร่วมสร้างได้ตามกำลังศรัทธา ที่คณะกรรมการจัดสร้าง

ขณะนี้การก่อสร้างภาครวบรวมเสร็จลุล่วงไปกว่า 50% โดยแยกเป็น 2 ประเด็น

1. การก่อสร้างฐาน สำหรับเป็นที่ประดิษฐานองค์สมเด็จหลวงพ่อทวด ขนาดนี้ก่อสร้างเสร็จไปเกือบ 90% ซึ่งฐานล่าง 2 ชั้น สูงขั้นละ 3 เมตร รวมเนื้อที่ 452 ตารางเมตร จะจัดสร้างเป็นพิพิธภัณฑ์สมเด็จหลวงพ่อทวด แสดงประวัติ เรื่องราวอิทธิ ปาฏิหาริย์ ของสมเด็จหลวงพ่อทวด อันเกิดตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา โดยเป็นภาพประวัติ หุ่นเชี้ยว หุ่นโมเดล เปิดให้พุทธศาสนาโดยทั่วไปที่ครรภานในองค์ท่าน ได้เข้าชมศึกษา ในส่วนพิพิธภัณฑ์สมเด็จหลวงพ่อทวดนี้ จะเสร็จประมาณกลางปี 2546

2. การก่อสร้างองค์สมเด็จหลวงพ่อทวด การก่อสร้างมีขนาดหน้าตักกว้าง 9 เมตร 50 เซนติเมตร องค์พระรวมฐานบัวสูง 17 เมตร แต่เมื่อรวมฐานพระ จะมีความสูง 23.5 เมตร ซึ่งขณะนี้ในส่วนการสร้างองค์พระได้ดำเนินการจัดพิธีเททอง ในส่วนต่าง ๆ ขององค์หลวงพ่อทวดไปแล้ว 15 ครั้ง ดังนี้

- พิธีวางศิลาฤกษ์และเททองชั่วโมงมวลสาร วันอาทิตย์ที่ 10 กุมภาพันธ์ 2545
เวลา 09.30 น. ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์
ครั้งที่ 1 พิธีเททองส่วนพระเศียร วันอาทิตย์ที่ 14 เมษายน 2545
เวลา 09.39 น. หนณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์
ครั้งที่ 2 พิธีเททองส่วนอุ้ง (ไหล) ขวา วันอาทิตย์ที่ 9 เมษายน 2545
เวลา 15.59 น. ณ วัดพระมหาธาตุรวมมหาวิหาร จ.นครศรีธรรมราช
ครั้งที่ 3 พิธีเททองส่วนพระอุรุ (อก) ขวา วันเสาร์ที่ 29 มิถุนายน 2545
เวลา 15.59 น. ณ วัดอินทร์วิหาร บางปูนพรหม กรุงเทพฯ
ครั้งที่ 4 พิธีเททองส่วนพระอุรุ (อก) ขวา วันอาทิตย์ที่ 14 กรกฎาคม 2545
เวลา 15.59 น. ณ ลานหน้าองค์พระปฐมเจดีย์ จ.นครปฐม
ครั้งที่ 5 พิธีเททองส่วนพระอังสะ (ไหล) ซ้าย วันอาทิตย์ที่ 11 สิงหาคม 2545
เวลา 15.59 น. ณ วันข้างศิลา อ.เมือง จ.ชลบุรี
ครั้งที่ 6 พิธีเททองส่วนลำตัวด้านซ้าย วันอาทิตย์ที่ 1 กันยายน 2545
เวลา 15.59 น. ณ วัดพนัญเชิงวรวิหาร อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
ครั้งที่ 7 พิธีเททองส่วนลำตัวด้านขวา วันอาทิตย์ที่ 15 กันยายน 2545
เวลา 15.59 น. ณ วันจุฬามณี จ.สมุทรสงคราม
ครั้งที่ 8 พิธีเททองส่วนหน้านတักด้านซ้าย วันอาทิตย์ที่ 29 กันยายน 2545
เวลา 15.59 ณ วัดเขาบันไดอิฐ อ.เมือง จ.เพชรบุรี
ครั้งที่ 9 พิธีเททองส่วนหน้านတักด้านขวา วันอาทิตย์ที่ 6 ตุลาคม 2545
เวลา 15.59 น. ณ วัดคลองเปล อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
ครั้งที่ 10 พิธีเททองส่วนหน้านတัก (กลาง) วันอาทิตย์ที่ 13 ตุลาคม 2545
เวลา 15.59 น. ณ วัดโสธรารามวรวิหาร อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา
ครั้งที่ 11 พิธีเททองส่วนลำตัวด้านหลัง วันพุธที่ 23 ตุลาคม 2545

- เวลา 15.59 น. ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ. ประจวบคีรีขันธ์
ครั้งที่ 12 พิธีเททองฐานบัวด้านขวา วันอาทิตย์ที่ 3 พฤศจิกายน 2545
เวลา 15.59 น. ณ วัดไผ่โรงวัว อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี
ครั้งที่ 13 พิธีเททองฐานบัวด้านซ้าย วันอาทิตย์ที่ 10 พฤศจิกายน 2545
เวลา 15.59 น. ณ วัดไร่ซิง อ.สามพาน จ.นครปฐม
ครั้งที่ 14 พิธีเททองส่วนพระกร วันอาทิตย์ที่ 17 พฤศจิกายน 2545
เวลา 15.59 น. ณ มหาวิหารอุทัยานสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา
ครั้งที่ 15 พิธีเททองฐานบัวตรงกลาง วันอาทิตย์ที่ 24 พฤศจิกายน 2545
เวลา 15.59 น. ณ วัดสุคันธาราม (ตรงข้าม สน.ดุสิต) ถ.สุคันธาราม เขต ดุสิต กรุงเทพฯ

การก่อสร้างสมเด็จหลวงพ่อทวด ยังมีความต้องการทองเหลือง และปัจจัยในการก่อสร้างอีกจำนวนมาก จึงโปรดขอความอนุเคราะห์ร่วมมือจากพุทธศาสนาในองค์สมเด็จหลวงพ่อทวด ได้ร่วมมีส่วนในการจัดสร้างองค์สมเด็จหลวงพ่อทวด ในครั้งนี้

คำนำสมเด็จพระราชนูนีສามีคุณป์มหาราช (สมเด็จหลวงพ่อทวด)

ดูเหมือนเรื่องราวของหลวงพ่อทวด ที่ได้รับการเล่าขานถึงเรื่องราวอิทธิปาวิหาริย์ กล้ายเป็นตำนานที่แนบแน่นอยู่ในวิถีของชุมชนละแวกพัทลุง สงขลา ปัตตานี และบริเวณใกล้เคียง กระทำทั้งพระสะพัดไปทั่วทุกภูมิภาค ในปัจจุบันนี้ไม่ได้เป็นเรื่องราวอันเลื่อนลอดอยไรเช่นหลักฐานเดียวที่เดียว

กล่าวสำหรับเรื่องราวนี้เกี่ยวกับการเหยียบหัวใจเด็ดของหลวงพ่อทวดนั้น ยังมีกล่าวถึงอีกครั้ง เมื่อตอนที่ท่านจำพรรษาที่วัดพะโคะว่า ครั้งหนึ่งขณะที่ท่านเดินอยู่ช่ายทะเล พวกริบลัดเห็นเข้าจึงครัวอย่างดี ได้จับหลวงพ่อทวดใส่เรือข้าวครุภัคเหตุอัศจรรย์ขึ้น ทั้งๆ ขณะนั้นคนล้วนลงก็ลง แต่เรือกลับแล่นไปไม่ได้ ออกแล่นไปกวันเวียนอยู่บริเวณที่เดิมกระทั้งที่สุดน้ำจืดบนเรือก็คงลง หลวงพ่อทวนนี้คงสารจึงแยกเท้าข้ายลงในน้ำ แล้วก้น้ำขึ้นล้างหน้าและดื่มน้ำ พวกริบลัดเห็นเข้าจึงลงดูบ้างเห็นเป็นน้ำจืดจึงช่วยกันตักเอาไว้แล้วจึงทราบข้อมูลให้กันว่าเป็นน้ำจืดที่มาจากแม่น้ำน้ำดี ที่ไหลมาบรรจบกันที่วัดพะโคะ ท่านเพียงแต่ตรัสว่า สมเด็จอย่าลืมทิ้งเงิน แล้วเสด็จมาส่งสมเด็จพระราชนูนีສามีคุณป์มหาราช จนลิ้นเขตพระราชครุฑ์อยู่ข้างกาย

สมเด็จพระราชนูนีສามีคุณป์มหาราช จึงธุดงค์ออกจากอยุธยาจาริกธุกข์มูลกลับยังสหิงพระ และบูรณะปฏิสังขรณ์วัดพะโคะจนเจริญ และเป็นศูนย์กลางของวัดในเขตเมืองพัทลุง ฝ่ายตะวันออก ก่อนจะหายไปจากวัดพะโคะในคืนนั้น

คำนำหลวงพ่อทวดเล่าขานกันว่า การโลภหายไปของสมเด็จพระราชนูนีສามีคุณป์มหาราช หรือหลวงพ่อทวดนั้นได้มีสามเณรผู้เเคร่งครัดในธรรมรูปหนึ่งได้ออกสืบหาพระโพธิสัตว์ พระอินทร์จึงได้เนรมิตเป็นคนแก่นำดักอกมณฑาถวายแก่สามเณร พร้อมบอกว่ากิษุ ได้รับดอกไม้กิษุนั้นคือ พระโพธิสัตว์

ครั้งเมื่อสามเณรารามาจนถึงวัดพะโคะ สมเด็จพระราชนูนีສามีคุณป์มหาราช ได้ถูกกล่าวว่าดูดอกรไม้กิษุนั้นไว้ สามเณรเข้าไปในกุฎีเข้ามาแล้ว lokale หายไปพร้อมกับสามเณรในคืนนั้น

ซึ่งมีเรื่องราวเล่าขานของชาวบ้านสืบทอดกันมา เมื่อสมเด็จพระราชนูนีສามีคุณป์มหาราช ละไป มีผู้เห็นดวงไฟ 2 ดวง ใหญ่ดังหนึ่ง เล็กดังหนึ่ง ลอยวนรอบวัดพะโคะ แล้วล่องลอยไปในทางทิศใต้

ทว่าที่สุดแล้วเรื่องราวของสมเด็จพระราชนูนีສามีคุณป์มหาราช ก็ปรากฏทางไกรบูรี ประเทศาแลเขียว ซึ่งรู้จักกับท่านในนามของท่านลังกา หรือไม่ก็ท่านเหยียบหัวใจเด็ด ไม่มีใครรู้จักกับท่านในนามของสมเด็จพระโค

ก่อนมาถึงวัดช้างให้และเป็นตำนานอันปราภูมิอยู่ทุกนั้น

การบริจาคสวัสดุสมทบท่อสร้าง สมเด็จหลวงพ่อทวดองค์ใหญ่ที่สุดในโลก

- ชื่อทองเหลือง 100 กิโลกรัม เป็นเงิน 5,000 บาท จะได้รับการจาริกชื่อบนฐานหินอ่อนรอบฐานพระ และจะได้รับพระบูชาขนาด 5 นิ้ว 1 องค์
- บริจาคเสาได้ฐานพระมีจำนวน 51 ตัน ๆ ละ 50,000 บาท (จะได้รับการจาริกชื่อ)
- เหล็กเส้นก่อสร้าง ตันละ 12,000 บาท (จะได้รับการจาริกชื่อ)
- หินอ่อนลักษณะ แผ่นละ 5,600 บาท (จะได้รับการจาริกชื่อ)
- ปูนซีเมนต์ ตันละ 1,800 บาท
- หินก่อสร้าง 1 ขันรถ ๆ ละ 2,500 บาท

นอกจากนี้ยังสามารถบริจาคชื่อทองเหลืองหนัก 7 กิโลกรัม 1,000 บาท ทองเหลืองแท่ง 200 บาท หรือบริจาค 100 บาท เพื่อเขียนแผ่นดวงชะตา เพื่อนำไปหลอมเป็นองค์สมเด็จหลวงพ่อทวด



**PHRACHETIYA VISAKHABUJANUSORN
SAKONLOK PRAKADBORVORNBUJJAWANVISAKHA**
International Recognition of Vesak Day Mission
หน่วยงานแพร่รักษาธรรมชาติวันภูษาโลก

พิเศษ / 2545

Rodtvetvn. 71
0955 Oslo
Norway

19 พฤศจิกายน 2545

เรื่อง ทราบรอบสามปีประการค่าวันวิสาขบูชาวันสำคัญสากลโลก
นэмสก้าร์ ประธานมูลนิธิสมเด็จพระพุทธดงเครี่ย (วัดเชาเตะเกียง)
สิ่งที่ส่งมาตัวอ้าง 1. ส่าเนกษาดหมาย ฯพณฯ เลขาธิการสหประชาชาติ (ESCAP)
2. สาสน์ของฯพณฯ เลขาธิการสหประชาชาติ (ESCAP)

ด้วยเจติชีวิสาขานุสรณ์ฯ พระเจติชีรสร้างหล่อขึ้นรำลึกการประการศรัณภิสานุชาติ เป็นวันสำคัญสากลโลก ของสังคมชาวองค์การสหประชาชาติ บรรจุพะบນสารไว้กราด 3 ประเทศ อัญเชิญรอบโลก ระหว่างวันที่ 1 - 31 ธันวาคม 2545 มูลนิธิสมเด็จหลวงพ่อทวดองค์ใหญ่ (วัดเชาตะเกียน) จะอัญเชิญประดิษฐานช่อดอกหวาน วัดเชาตะเกียน จ. ประจวบคีรีขันธ์ ประเทศไทย เพื่อเปิดโอกาสให้พุทธศาสนิกชนชาวไทยได้สักการะบูชา เมยแพร่การประการศรัณภิสานุชาติ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งรายละเอียดปรากฏแล้วนั้น

อีนั้น ในช่วงระยะเวลา ที่พาร์เจตี้และพาร์บานมาร่วมกันจัดขึ้นในประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2545 เป็นวันครบรอบสามปี แห่งการประกาศยกย่องพวชท.เจ้า ขององค์กรการสหประชาชาติ เพื่อสำรับถึงการประกาศ ตั้งก่อตัว ฯพณฯ เลขาธิการสหประชาชาติ ประจำภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก สำนักงานสหประชาชาติ กรุงเทพฯ ประเทศไทย (ESCAP) ได้มอบสาสน์และดวงความยินดี รับเลิศกรรมครบรอบสามปี การประกาศยกย่องพวชท.เจ้า พระองค์ปู่สร้างสันติสุขความสงบสุภาพสัตว์ทั้งหลาย และสังคมโลก ทั่วไป

จังใจกว่ามัธยการเรียนมา เพื่อไม่ลืมงาน

กระบวนการสังเคราะห์วัสดุความเร็ว

D. Smith

(ນາມສະກົມ ແລນທີ່)

ผู้ดูแลรักษาพระเจ้าฯ และพระบรมราชวิหารธาตุ 3 ประเทศไทย
อัญเชิญรอบโลก (ผ้ายขาวาส)



UNITED NATIONS

NATIONS UNIES

ECONOMIC AND SOCIAL COMMISSION FOR ASIA AND THE PACIFIC

United Nations Building, Rajadamnern Nok Avenue
Bangkok 10200, Thailand

UNIS/B1/SPD

15 November 2002

Dear Mr Saenkha

**Message on the occasion of the Third Anniversary of
International Recognition of Vesak Day**

With reference to your letter dated 11 November 2002, I am pleased to contribute an appreciation of the importance of Vesak Day. Enclosed herewith please find the message.

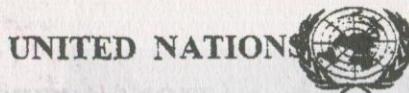
With best regards

Yours sincerely

Kim Hak-Su
Executive Secretary

KIM HAK-SU
Executive Secretary

Mr Siam Saenkhata
Coordinator
The Third Anniversary of International
Recognition of Vesak Day, Thailand
Rodivevna 71
0955 Oslo
Norway



UNITED NATIONS
NATIONS UNIES

ECONOMIC AND SOCIAL COMMISSION FOR ASIA AND THE PACIFIC
United Nations Building, Rajadamnern Nok Avenue
Bangkok 10200, Thailand

Message by the Executive Secretary of the United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific, Mr. Kim Hak-Su, on the occasion of the third anniversary of the International Recognition of Vesak Day

The decision by the United Nations General Assembly on 15th December 1999 that the day most sacred to Buddhists – the Day of Vesak—be observed on the full moon day in May each year with appropriate arrangements at the United Nations Headquarters and other United Nations offices, was both unique and memorable. In the run up to the Millennium, twenty five countries, widely differing in location, culture, history and predominant religion, combined to sponsor the original resolution. This recognition of the Holy Day on which the Buddha was born, attained enlightenment and passed away, constitutes acknowledgement of the contribution that Buddhism has made for more than two and a half millennia to the spirituality of humanity.

The universal message of peace, goodwill, non-violence and compassion preached by Lord Buddha has never been more relevant than today. Buddhism has always stressed the peaceful resolution of disputes, whether individuals or communities. Tolerance being one of its central tenets, it reaffirms the United Nations strong commitment to the principle of respect for diversity. Certainly, this decision to observe Vesak Day was an auspicious start to the Year 2000 International Year for the Culture of Peace, and the Decade for the Culture of Peace and Non-violence for the Children of the World.

The United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific, and all other UN agencies based in Thailand, a predominately Buddhist country, have declared the Day an official UN holiday. This also reflects our concerns and mission, to contribute by peaceful means to the alleviation of poverty in our region and fulfill the ambitious Millennium goals set by the United Nations to raise the living standards of half the world's poorest inhabitants encompassed by our region.

I am therefore grateful for the invitation to contribute an appreciation of the importance of Vesak Day as an inspiration for our work.

รายงานคณะกรรมการดำเนินงาน
การอัญเชิญพระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุจาก 3 ประเทศ
อันเชิญรอบโลก
ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์
ระหว่างวันที่ 1- 31 二月 2545

ประธานในพิธีฝ่ายสงฆ์

ประธานในพิธีฝ่ายรา婆沙

ประธานการต้อนรับฝ่ายสงฆ์

ประธานคณะที่ปรึกษา

ประธานอันวยการฝ่ายสงฆ์

รองประธานอันวยการฝ่ายสงฆ์

ประธานอันวยการฝ่ายรา婆沙

รองประธานอันวยการฝ่ายรา婆沙

ประธานดำเนินงานฝ่ายสงฆ์

ประธานดำเนินงานฝ่ายรา婆沙

รองประธานดำเนินงานฝ่ายรา婆沙

ผู้ดูแลรักษาพระเจดีย์ฯและพระบรมสารีริกธาตุ(ฝ่ายสงฆ์)

ผู้ดูแลรักษาพระเจดีย์ฯและพระบรมสารีริกธาตุ(ฝ่ายรา婆沙)

คณะกรรมการดำเนินงาน

นายเกรียงสิทธิ์ เพื่องฟูวงศ์

นายประเด็น ลิงห์ภานุพงศ์

นายภูมิ吉 วรสาทิธินนท์

นายวัชรินทร์ วรรณปักษ์

กรรมการเลขานุการ

นายจำลอง รุ่งเรือง

สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ วัดปากน้ำภาษีเจริญ

ฯพณฯ พลเอก สุวรรณรัฐ องคมนตรี

พระปริญติราการ เจ้าคณะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ดร.อำนวย ยศสุข

พระเทพปริญติมนูนิ เจ้าคณะภาค 15

เจ้าอาวาสวัดพระปฐมเจดีย์มหาวิหาร

พระไสววนธรรมวงศ์ เจ้าอาวาสวัดอินทร์วิหาร

ฯพณฯ ของชัย เที่ยงธรรม ส.ส.จังหวัดสุพรรณบุรี

อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

นายภาคภูมิ มหาคุณ

พระครูพิพัฒน์วรกิตต์ เจ้าอาวาสวัดเขาตะเกียบ

นางอนงค์วรรณ เพพสุกิน ส.ส.จังหวัดสุโขทัย

รองประธานคณะกรรมการศาสนาศิลปะและวัฒนธรรม

นางสาวบุวดี บุญครอง

กรรมการผู้จัดการ บริษัท มีเดียอฟฟิเมเดีย จำกัด (มหาชน)

พระครูปลัดสำราญ กมโน (กมลรัตน์)

นายวิรัตน์ แสงเขียว

นายชัยรัตน์ ฤทธิวิจิตร

นางประทีป นวลสุวรรณ

นายทรงกพ พิมพ์ลัดดา